

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 1.008

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 19 decembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
419. — Lege pentru ratificarea Amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, semnat de România la Viena la 8 iulie 2005	2	Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora.....	9–15
Amendamentul la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare	2–8	1.323. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, adoptată la 2 decembrie 2004 la New York, semnată de România la New York la 15 septembrie 2005.....	16
1.292. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, semnat de România la Viena la 8 iulie 2005.....	8	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
★		Decizia nr. 776 din 7 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Codul penal	16–17
438. — Lege pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, adoptată la 2 decembrie 2004 la New York, semnată de România la New York la 15 septembrie 2005	9	HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.735. — Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.070/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate.....	18–29
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE	
		34. — Hotărâre privind aprobarea Normei nr. 15/2006 pentru modificarea Normei nr. 1/2006 privind autorizarea de constituire a societății de pensii.....	30–32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**pentru ratificarea Amendamentului la Convenția
privind protecția fizică a materialelor nucleare,
adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței
pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse
pentru Convenția privind protecția fizică
a materialelor nucleare, semnat de România
la Viena la 8 iulie 2005**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Amendamentul la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, semnat de România la Viena la 8 iulie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 419.

**CONFERINȚA PENTRU ANALIZA ȘI ADOPTAREA AMENDAMENTELOR PROPUSE PENTRU CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA FIZICĂ
A MATERIALELOR NUCLEARE**

Viena, 4—8 iulie 2005

(ACT FINAL*)

1. La cererea Austriei și a celorlalte 24 de state cofinanțatoare, directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (AIEA) a transmis tuturor statelor părți pe data de 5 iulie 2004 amendamentele propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare (*Convenția*). În același timp, directorul general a cerut confirmare în privința faptului dacă, în calitate de depozitar, ar trebui să convoace o conferință diplomatică pentru a analiza amendamentele propuse. Până la data de 19 ianuarie 2005 directorul general a primit cereri de organizare a unei conferințe pentru analiza amendamentelor propuse din partea a 55 de state părți, care reprezintă majoritatea statelor părți la Convenție. În consecință, în conformitate cu alin. 1 al art. 20 din Convenție, pe data de 3 februarie 2005 directorul general a invitat toate statele părți să participe la o astfel de conferință.

2. Conferința a fost organizată la Viena, la sediul AIEA, din data de 4 iulie până pe data de 8 iulie 2005.

3. Reprezentanții următoarelor 88 de state părți și ai unei organizații parte la Convenție au participat la Conferință: Albania, Algeria, Argentina, Armenia, Australia, Austria, Azerbaidjan, Belarus, Belgia, Bolivia, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Bulgaria, Burkina Faso, Camerun, Canada, Chile, China, Columbia, Croația, Cuba, Cipru,

Republica Cehă, Danemarca, Ecuador, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Guatemala, Honduras, Ungaria, Islanda, India, Indonezia, Irlanda, Israel, Italia, Japonia, Kenya, Republica Coreea, Kuweit, Letonia, Liban, Marea Jamahirie Arabă Libiană, Liechtenstein, Lituania, Luxemburg, Madagascar, Mali, Malta, Mexic, Monaco, Mongolia, Maroc, Mozambic, Namibia, Olanda, Noua Zeelandă, Nicaragua, Norvegia, Oman, Pakistan, Paraguay, Peru, Filipine, Polonia, Portugalia, Republica Moldova, România, Federația Rusă, Senegal, Serbia și Muntenegru, Slovacia, Slovenia, Spania, Sudan, Suedia, Elveția, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Tunisia, Turcia, Turkmenistan, Ucraina, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite ale Americii, Uruguay și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (EURATOM).

4. Reprezentanții următoarelor state și organizații interguvernamentale au participat la Conferință în calitate de observatori: Cambodgia, Egipt, Etiopia, Haiti, Iran, Irak, Iordania, Kazahstan, Malaysia, Myanmar, Nigeria, Arabia Saudită, Africa de Sud, Republica Arabă Siriană, Venezuela, Yemen, Zambia, Zimbabwe, Organizația Națiunilor Unite, AIEA și Liga Statelor Arabe.

5. Conferința a fost deschisă în mod oficial de către domnul David Waller, director general executiv al AIEA,

*) Traducere.

care a avut funcția de secretar general al Conferinței. Domnul Waller a luat de asemenea cuvântul pe durata Conferinței.

6. Conferința i-a ales pe domnul A.J. Baer (Elveția), în calitate de președinte, și pe domnul R.J.K. Stratford (Statele Unite ale Americii), doamna P. Espinosa-Cantellano (Mexic), domnul P. Nieuwenhuys (Belgia), domnul A.A. Matveev (Federația Rusă), doamna T. Feroukhi (Algeria), domnul S.K. Sharma (India), domnul T.A. Samodra Sriwidjaja (Indonezia) și pe domnul Wu Hailong (China), în calitate de vicepreședinți.

7. Conferința a stabilit un comitet general cuprinzând toate statele părți și o organizație parte la Convenție, care au participat la Conferință. Conferința i-a ales pe domnul S. McIntosh (Australia), în calitate de președinte al Comitetului general, și pe domnul E. Gil (Spania), în calitate de vicepreședinte.

8. Conferința a stabilit un comitet de redactare alcătuit din reprezentanții următoarelor state părți: Algeria, Argentina, Australia, Belarus, Brazilia, Canada, China, Franța, India, Israel, Japonia, Mexic, Olanda, Federația Rusă, Spania, Suedia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii. Conferința l-a ales pe domnul K. Amégan (Canada) în calitate de președinte al Comitetului de redactare. Domnul N. Singh

(India) a fost ales în calitate de vicepreședinte al Comitetului de redactare.

9. Conferința a avut ca bază pentru discuțiile sale următoarele documente: propunerea de bază (Documentul CPPNM/AC/L.1/1) și propunerea cuprinsă în Documentul CPPNM/AC/L.1/2. La prima întrunire, Conferința a hotărât să încorporeze ultima propunere în propunerea de bază pentru a forma o propunere de bază revizuită (CPPNM/AC/L.1/1/Rev.1).

10. Pe baza deliberărilor, Conferința a adoptat la data de 8 iulie 2005 Amendamentul la Convenție, care este anexat la acest act final. Amendamentul a fost adoptat prin consens în cadrul Conferinței și va fi transmis de către depozitar tuturor statelor părți și EURATOM. Amendamentul face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării și va intra în vigoare în conformitate cu alin. 2 al art. 20 din Convenție.

11. Conferința a hotărât să anexeze la prezentul act final Raportul Comitetului general fără anexele acestuia.

12. Conferința a adoptat prezentul act final. Originalul acestui act final, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, este depus la directorul general al AIEA.

În spiritul celor de mai sus, subsemnații și-au depus semnăturile pe prezentul act final.

Încheiat la Viena la 8 iulie 2005.

AMENDAMENTUL

la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare

1. Titlul Convenției privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptată la 26 octombrie 1979, denumită în cele ce urmează *Convenția*, este înlocuit cu titlul următor:

„CONVENȚIA

privind protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare”

2. Preambulul Convenției este înlocuit cu următorul text:

„Statele părți la prezenta convenție, recunoscând dreptul tuturor statelor de a dezvolta și de a folosi energia nucleară în scopuri pașnice și interesele legitime ale acestor state față de potențialele beneficii ce vor reieși din utilizarea pașnică a energiei nucleare, conștinse de necesitatea de a facilita cooperarea internațională și transferul de tehnologie pentru utilizarea pașnică a energiei nucleare,

ținând cont de faptul că protecția fizică are o importanță capitală pentru protejarea sănătății publice, a siguranței, a mediului și a securității naționale și internaționale,

având în vedere scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite privind menținerea păcii și securității internaționale și promovarea relațiilor de bună vecinătate și de prietenie și cooperare între state,

considerând că, în conformitate cu prevederile alin. 4 al art. 2 din Carta Națiunilor Unite („Toți membrii se vor abține, în relațiile lor internaționale, de a recurge la amenințarea cu forța sau la folosirea ei împotriva integrității teritoriale sau independenței politice a vreunui stat ori în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite.”),

reamintind Declarația privind măsurile pentru eliminarea terorismului internațional, anexată la rezoluția Adunării Generale 49/60 din data de 9 decembrie 1994,

dorind evitarea potențialelor pericole reprezentate de traficul ilicit, sustragerea și utilizarea ilegală a materialului nuclear și sabotarea materialului nuclear și a instalațiilor nucleare și ținând cont de faptul că protecția fizică împotriva unor astfel de acte a devenit motiv de îngrijorare sporită la nivel național și internațional,

profund preocupate de escaladarea la nivel mondial a actelor de terorism în toate formele și manifestările sale și de amenințările existente din partea terorismului internațional și crimei organizate,

fiind de părere că protecția fizică joacă un rol important în sprijinirea obiectivelor de neproliferare nucleară și lupta împotriva terorismului,

dorind ca prin intermediul acestei convenții să contribuie la întărirea, la nivel mondial, a protecției fizice a materialelor și instalațiilor nucleare utilizate în scopuri pașnice,

conștinse că infracțiunile referitoare la materialele nucleare și instalațiile nucleare reprezintă chestiuni grave și că adoptarea măsurilor adecvate și eficiente sau de întărire a măsurilor existente reprezintă o necesitate urgentă, pentru a se asigura prevenirea, depistarea și pedepsirea unor astfel de infracțiuni,

dorind să consolideze cooperarea internațională viitoare pentru a stabili, în conformitate cu legea națională a fiecărui stat parte și cu prezenta convenție, măsurile eficiente pentru protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare,

convinse că prezenta convenție ar trebui să completeze utilizarea, depozitarea și transportul în condiții de securitate nucleară pentru materialul nuclear și operarea în condiții de securitate nucleară a instalațiilor nucleare,

admițând că există recomandări de protecție fizică formulate la nivel internațional care sunt actualizate la anumite intervale de timp care pot să furnizeze îndrumări în privința mijloacelor moderne de atingere a unor niveluri eficiente de protecție fizică,

admițând, de asemenea, că protecția fizică eficientă a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare utilizate în scopuri militare este o responsabilitate a statului care deține astfel de materiale nucleare și instalații nucleare și înțelegând pe deplin că unor astfel de materiale și instalații li se acordă și li se va acorda în continuare o protecție fizică strictă,

au convenit după cum urmează:“.

3. În articolul 1 al Convenției, după paragraful (c) se introduc două noi paragrafe, paragrafele (d) și (e), după cum urmează:

„(d) *instalație nucleară* înseamnă o instalație (incluzând clădirile și echipamentul aferente) în care se produce, se prelucrează, se utilizează, se manipulează, se stochează intermediar sau se depozitează definitiv material nuclear și care, dacă este avariata ori dacă se produc intervenții asupra acesteia, poate duce la eliberarea unor cantități semnificative de radiații sau material radioactiv;

(e) *sabotaj* înseamnă orice act deliberat executat împotriva unei instalații nucleare sau material nuclear aflat în utilizare, depozitare ori transport, care ar putea pune în pericol în mod direct sau indirect sănătatea și securitatea personalului, a populației ori a mediului înconjurător prin expunerea la radiații sau prin eliberarea de substanțe radioactive.“

4. După articolul 1 al Convenției se introduce un nou articol, articolul 1A, după cum urmează:

„ARTICOLUL 1A

Scopurile prezentei convenții sunt de a atinge și de a menține, la nivel mondial, protecția fizică eficientă a materialului nuclear utilizat în scopuri pașnice și a instalațiilor nucleare utilizate în scopuri pașnice, de a preveni și de a combate infracțiunile care au legătură cu astfel de materiale și instalații la nivel mondial, precum și de a facilita cooperarea între statele părți pentru atingerea acestor obiective.“

5. Articolul 2 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

„1. Prezenta convenție se aplică materialelor nucleare folosite în scopuri pașnice, la utilizare, depozitare și transport și instalațiilor nucleare folosite în scopuri pașnice, cu condiția ca, totuși, art. 3 și 4 și alin. 4 al art. 5 ale prezentei convenții să se aplice numai materialelor nucleare pe durata transportului internațional.

2. Responsabilitatea privind stabilirea, implementarea și menținerea unui regim de protecție fizică în cadrul unui stat parte revine în întregime statului respectiv.

3. În afară de obligațiile expres asumate de statele părți în condițiile prezentei convenții, nicio prevedere a acestei convenții nu va fi interpretată în sensul afectării drepturilor suverane ale unui stat.

4. (a) Nicio prevedere a prezentei convenții nu va afecta celelalte drepturi, obligații și responsabilități ale statelor părți în conformitate cu dreptul internațional, în special scopul și principiile Cartei Națiunilor Unite și dreptul umanitar internațional.

(b) Activitățile forțelor armate pe durata unui conflict armat, așa cum acești termeni sunt înțeleși de dreptul umanitar internațional, care sunt guvernate de această

legislație, nu intră sub incidența prezentei convenții și activitățile întreprinse de forțele militare ale unui stat aflate în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, în măsura în care acestea sunt guvernate de alte reglementări ale legislației internaționale, nu intră sub incidența acestei convenții.

(c) Nicio prevedere a prezentei convenții nu va fi interpretată ca reprezentând o autorizare legală pentru folosirea sau amenințarea cu folosirea forței împotriva materialelor nucleare sau instalațiilor nucleare utilizate în scopuri pașnice.

(d) Nicio prevedere a prezentei convenții nu absolvă sau consideră ca legale acte ilegale și nici nu permite judecarea în baza altor legi.

5. Prezenta convenție nu se aplică materialelor nucleare utilizate sau reținute în scopuri militare ori instalațiilor nucleare care conțin astfel de materiale.“

6. După articolul 2 al Convenției se introduce un nou articol, articolul 2A, după cum urmează:

„ARTICOLUL 2A

1. Fiecare stat parte trebuie să stabilească, să implementeze și să mențină un regim adecvat de protecție fizică, aplicabil materialelor nucleare și instalațiilor nucleare aflate sub jurisdicția sa, în scopul:

(a) protecției împotriva furtului sau a altui tip de preluare ilegală a materialelor nucleare aflate în utilizare, depozitare sau transport;

(b) asigurării aplicării unor măsuri rapide și cuprinzătoare de localizare și, unde este posibil, de recuperare a materialelor nucleare sustrate sau pierdute; atunci când materialele sunt localizate în afara teritoriului său, statul parte respectiv trebuie să acționeze în conformitate cu art. 5;

(c) protejării materialelor nucleare și instalațiilor nucleare împotriva actelor de sabotaj; și

(d) atenuării sau minimizării consecințelor radiologice ale actelor de sabotaj.

2. În aplicarea alin. 1, fiecare stat parte trebuie:

(a) să stabilească și să mențină un cadru legislativ și de reglementare care să guverneze protecția fizică;

(b) să stabilească sau să desemneze o autoritate competentă ori autoritățile responsabile cu aplicarea cadrului legislativ și de reglementare; și

(c) să ia alte măsuri adecvate, necesare pentru protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare.

3. În aplicarea obligațiilor în conformitate cu alin. 1 și 2, fiecare stat parte, fără a prejudicia alte prevederi ale prezentei convenții, trebuie să aplice, în măsura în care este posibil și practic, următoarele principii fundamentale ale protecției fizice a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare:

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL A: Responsabilitatea statului

Responsabilitatea privind stabilirea, aplicarea și menținerea unui regim de protecție fizică pe teritoriul unui stat revine în întregime aceluia stat.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL B: Responsabilitatea pe durata transportului internațional

Responsabilitatea unui stat de a asigura ca materialele nucleare să fie protejate în mod adecvat se răsfrânge și asupra transportului internațional al materialelor respective, până în momentul în care responsabilitatea respectivă este transferată în mod adecvat unui alt stat, după caz.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL C: Cadrul legislativ și de reglementare

Statul este responsabil de stabilirea și menținerea cadrului legislativ și de reglementare care guvernează protecția fizică. Acest cadru ar trebui să constituie baza stabilirii cerințelor aplicabile pentru protecția fizică și să includă un sistem de evaluare și autorizare sau alte proceduri de eliberare a autorizațiilor. Acest cadru legislativ ar trebui să includă un sistem de inspecție a instalațiilor nucleare și a transportului pentru a verifica respectarea cerințelor aplicabile și a condițiilor de autorizare sau a altor documente de autorizare și de a stabili mijloacele de impunere a cerințelor și condițiilor aplicabile, inclusiv sancțiuni eficiente.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL D: Autoritatea competentă

Statul ar trebui să stabilească sau să desemneze o autoritate competentă care să fie responsabilă pentru aplicarea cadrului legislativ și de reglementare și să îi acorde autoritatea, competența și resursele umane și financiare adecvate pentru a-și îndeplini responsabilitățile atribuite. Statul ar trebui să ia măsuri pentru a asigura o independență efectivă între funcțiile autorității competente a statului și funcțiile oricărui alt organism însărcinat cu promovarea sau utilizarea energiei nucleare.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL E: Responsabilitatea titularilor de autorizații

Responsabilitățile pentru aplicarea diverselor elemente ale protecției fizice pe teritoriul unui stat ar trebui să fie clar identificate. Statul ar trebui să se asigure că responsabilitatea primară pentru aplicarea protecției fizice a materialelor nucleare sau a instalațiilor nucleare revine titularilor de autorizații relevante sau titularilor altor documente de autorizare (de exemplu: operatori sau transportatori).

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL F: Cultura de securitate nucleară

Toate organizațiile implicate în aplicarea protecției fizice ar trebui să acorde o prioritate corespunzătoare culturii de securitate nucleară, dezvoltării și menținerii acesteia, necesară pentru a asigura aplicarea ei eficientă în întreaga organizație.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL G: Amenințarea

Protecția fizică a statului ar trebui să se bazeze pe evaluarea curentă a statului în privința amenințării respective.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL H: Abordarea treptată

Cerințele referitoare la protecția fizică ar trebui să se bazeze pe o abordare treptată, ținându-se cont de evaluarea curentă a amenințării, gradul de atracție relativă, natura materialelor și de potențialele consecințe asociate cu îndepărtarea neautorizată a materialelor nucleare și cu actele de sabotaj comise împotriva materialelor nucleare sau instalațiilor nucleare.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL I: Apărarea în adâncime

Cerințele statului pentru protecția fizică ar trebui să reflecte un concept pe diverse niveluri și metode de protecție (structurale sau altele tehnice, personale și organizaționale) care ar trebui să fie depășite sau ocolite de către un adversar pentru a-și atinge scopurile.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL J: Asigurarea calității

Politica de asigurare a calității și programele de management al calității ar trebui stabilite și aplicate cu scopul de a asigura încrederea asupra faptului că sunt respectate cerințele specificate pentru toate activitățile importante pentru protecția fizică.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL K: Planurile de contingență

Planurile de contingență (urgență) pentru a răspunde la îndepărtarea neautorizată a materialelor nucleare ori la actele de sabotaj împotriva instalațiilor nucleare sau materialelor nucleare ori a încercărilor în acest scop ar trebui să fie pregătite și exersate în mod adecvat de către toți titularii de autorizații și autoritățile implicate.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL L: Confidențialitatea

Statul ar trebui să stabilească cerințe pentru protejarea confidențialității asupra informațiilor, împotriva dezvăluirii neautorizate a unor astfel de informații care ar putea compromite protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare.

4. (a) Prevederile prezentului articol nu se aplică oricărui material nuclear asupra căruia statul parte hotărăște în mod rezonabil că nu este necesar să fie supus regimului de protecție fizică stabilit în conformitate cu alin. 1, ținând cont de natura materialului, de cantitatea acestuia și de gradul relativ de atracție, de potențialul radiologic, de alte consecințe asociate cu orice act neautorizat îndreptat împotriva unui astfel de material și de evaluarea curentă a amenințărilor împotriva materialului.

(b) Materialul nuclear care nu este subiectul prevederilor acestui articol în conformitate cu lit. (a) trebuie să fie protejat în conformitate cu practicile prudente de administrare.“

7. Articolul 5 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

„1. Statele părți vor identifica și se vor informa reciproc în mod direct sau prin intermediul AIEA asupra persoanelor de contact pentru aspectele care fac obiectul acestei convenții.

2. În caz de furt, jaf sau orice altă luare ilegală a materialelor nucleare ori în caz de amenințare credibilă la adresa materialelor respective, statele părți, în conformitate cu legislația națională a fiecăruia, trebuie să asigure, în cea mai mare măsură posibilă, cooperarea și asistența pentru recuperarea și protecția unor astfel de materiale pentru orice stat care solicită aceasta. În special:

(a) un stat parte trebuie să ia măsurile necesare pentru a informa cât mai repede posibil alte state considerate a fi interesate de aceasta în privința oricărui furt, jaf sau altei luări ilegale a materialului nuclear ori în privința unei amenințări credibile privitoare la astfel de acte și să informeze, după caz, AIEA și alte organizații internaționale relevante;

(b) pentru efectuarea unor astfel de activități, după caz, statele părți implicate vor face schimb de informații între ele, cu AIEA și cu alte organizații internaționale relevante, în vederea protecției materialelor nucleare amenințate, verificând integritatea containerului de transport sau recuperând materialul nuclear luat ilegal și:

- (i) își vor coordona eforturile prin canale diplomatice sau prin alte căi de comunicare convenite;
- (ii) vor oferi asistență, la cerere;
- (iii) vor asigura returnarea materialelor nucleare recuperate care au fost furate sau care lipsesc ca o consecință a evenimentelor mai sus menționate.

Mijloacele de implementare a acestei cooperări vor fi stabilite de statele părți implicate.

3. În caz de amenințare credibilă de sabotaj al materialului nuclear sau al unei instalații nucleare ori în cazul sabotajului acestora, statele părți trebuie, în cea mai mare măsură posibilă, în conformitate cu legislația lor națională și în concordanță cu obligațiile relevante din legislația internațională, să coopereze după cum urmează:

(a) dacă un stat parte are cunoștință despre o amenințare credibilă de sabotaj al materialului nuclear sau al unei instalații nucleare într-un alt stat, cel dintâi trebuie să hotărască asupra măsurilor corespunzătoare care să fie luate pentru a informa cât mai repede posibil statul amenințat și, după caz, AIEA și alte organizații internaționale relevante, în privința amenințării respective, cu scopul de a preveni sabotajul;

(b) în caz de sabotaj al materialului nuclear sau al instalației nucleare într-un stat parte și dacă, după părerea sa, este posibil ca alte state să fie afectate radiologic, cel dintâi, fără a prejudicia alte obligații asumate prin legislația internațională, va lua toate măsurile necesare pentru a informa cât mai repede posibil statul sau statele care pot fi afectate radiologic și, după caz, AIEA și alte organizații internaționale relevante, în vederea minimizării sau diminuării consecințelor radiologice ale unor astfel de acte;

(c) dacă în contextul lit. (a) și (b), un stat parte solicită asistență, fiecare stat parte căruia i s-a adresat o cerere de asistență trebuie să hotărască prompt și să notifice statului parte solicitant, în mod direct sau prin intermediul AIEA, dacă se află în posibilitatea de a acorda asistența solicitată, precum și scopul și termenii în care poate fi acordată asistența;

(d) coordonarea cooperării în condițiile lit. (a)–(c) trebuie să se efectueze prin canale diplomatice sau alte canale convenite. Mijloacele de aplicare a acestei cooperări vor fi stabilite în mod bilateral sau multilateral de către statele părți implicate.

4. Statele părți vor colabora și se vor consulta, după caz, între ele în mod direct sau prin intermediul AIEA și al altor organizații internaționale relevante, în vederea obținerii îndrumărilor privind proiectarea, menținerea și îmbunătățirea sistemelor de protecție fizică a materialelor nucleare în timpul transportului internațional.

5. Un stat parte se poate consulta și coopera, după caz, cu alte state părți în mod direct sau prin intermediul AIEA și al altor organizații internaționale relevante, în vederea obținerii îndrumărilor acestora privind proiectarea, menținerea și îmbunătățirea sistemului său național de protecție fizică a materialelor nucleare în cursul utilizării, depozitării și transportului pe teritoriul național, precum și a instalațiilor nucleare.“

8. **Articolul 6 al Convenției este înlocuit cu următorul text:**

„1. Statele părți trebuie să ia măsuri adecvate în concordanță cu prevederile legislației naționale pentru a proteja confidențialitatea oricăror informații pe care le primesc confidențial de la un stat parte, în virtutea prevederilor prezentei convenții, sau prin participarea în cadrul unei activități desfășurate în aplicarea prezentei convenții. Dacă statele părți furnizează în mod confidențial informații organizațiilor internaționale sau statelor care nu sunt parte la prezenta convenție, trebuie luate măsurile necesare pentru a se asigura protejarea confidențialității unor astfel de informații. Un stat parte care a primit în mod confidențial informații de la un stat parte poate furniza aceste informații unor terțe părți numai cu consimțământul celui alt stat parte.

2. Statelor părți nu li se va cere în virtutea prezentei convenții să furnizeze orice informație pe care nu au permisiunea să o comunice în conformitate cu legislația lor națională sau care ar pune în pericol securitatea statului implicat ori protecția fizică a materialelor nucleare sau a instalațiilor nucleare.“

9. **Alineatul 1 al articolului 7 al Convenției este înlocuit cu următorul text:**

„1. Săvârșirea intenționată a:

(a) unui act, fără a avea împuternicirea legală, care constă în primirea, deținerea, utilizarea, transferul, modificarea, depozitarea sau dispersarea materialelor nucleare și care provoacă ori poate provoca decesul sau vătămarea corporală gravă a vreunei persoane ori poate produce pagube importante asupra proprietății sau mediului înconjurător;

(b) unui furt sau jaf de materiale nucleare;

(c) deturnării sau obținerii frauduloase de materiale nucleare;

(d) unui act care constă în transportul, livrarea sau transferul materialelor nucleare într-un stat sau în afara acestuia fără a avea împuternicirea legală;

(e) unui act îndreptat împotriva unei instalații nucleare sau a unui act care se interpune operării unei instalații nucleare, în cazul în care infractorul cauzează în mod intenționat ori în cazul în care are cunoștință de faptul că acel act poate cauza decesul sau vătămarea corporală gravă a oricărei persoane ori pagube importante asupra proprietății sau mediului înconjurător prin expunerea la radiații ori prin eliberarea de substanțe radioactive, cu excepția cazului în care actul este întreprins în conformitate cu legislația națională a statului parte pe teritoriul căruia este amplasată instalația nucleară;

(f) unui act care constituie o solicitare de materiale nucleare prin amenințare ori prin utilizarea forței sau prin orice altă formă de intimidare;

(g) unei amenințări:

- (i) de a utiliza materialul nuclear pentru a cauza decesul sau vătămarea corporală gravă a vreunei persoane ori pagube importante asupra proprietății sau mediului înconjurător ori de a săvârși infracțiunile descrise la lit. (e); sau
- (ii) de a săvârși infracțiunile descrise la lit. (b) și (e) pentru a forța o persoană fizică sau juridică, organizație internațională ori stat să facă sau să se abțină de la executarea vreunui act;

(h) unei încercări de a săvârși orice infracțiune descrisă la lit. (a)–(e);

(i) unui act care constituie participarea la oricare dintre infracțiunile descrise la lit. (a)–(h);

(j) unui act al oricărei persoane care organizează sau ordonă altor persoane să săvârșească o infracțiune descrisă la lit. (a)—(h); și

(k) unui act care contribuie la săvârșirea oricărei infracțiuni descrise la lit. (a)—(h) de către un grup de persoane care acționează cu un scop comun; un astfel de act este comis cu intenție și este:

- (i) fie făcut cu scopul de a promova activitățile criminale sau scopurile criminale ale grupului, în cazurile în care astfel de activități ori scopuri implică săvârșirea unei infracțiuni descrise la lit. (a)—(g); sau
- (ii) fie făcut având cunoștință de intenția grupului de a comite o infracțiune descrisă la lit. (a)—(g)

va fi considerată infracțiune pedepsită de fiecare stat parte în conformitate cu legislația națională.“

10. După articolul 11 al Convenției se introduc două noi articole, articolele 11A și 11B, după cum urmează:

„ARTICOLUL 11A

Niciuna dintre infracțiunile prevăzute la art. 7 nu va fi considerată, în scopul extrădării sau asistenței juridice reciproce, ca infracțiune politică ori ca infracțiune aflată în legătură cu o infracțiune politică sau ca infracțiune săvârșită din motive politice. În consecință, o cerere de extrădare ori de asistență juridică reciprocă bazată pe o asemenea infracțiune nu poate fi refuzată numai sub motivul că se referă la o infracțiune politică sau la o infracțiune care are legătură cu o infracțiune politică ori cu o infracțiune săvârșită din motive politice.

ARTICOLUL 11B

Niciuna dintre prevederile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând o obligație de a extrăda sau de a acorda asistență juridică reciprocă, dacă statul parte solicitat are motive întemeiate să considere că cererea de extrădare pentru infracțiunile stipulate în art. 7 ori de asistență juridică reciprocă privind astfel de infracțiuni a fost făcută în scopul urmăririi penale sau al pedepsirii unei persoane din motive care țin de rasa, religia, naționalitatea, originea etnică ori convingerile politice ale acelei persoane sau că satisfacerea cererii ar aduce prejudicii poziției persoanei respective pentru oricare dintre aceste motive.“

Raportul Comitetului general

1. Comitetul general a fost înființat în conformitate cu Regula 16 din cadrul Regulilor de procedură ale conferinței.

2. Comitetul a organizat 6 sesiuni în perioada 4—8 iulie, sub conducerea domnului S. McIntosh din Australia; domnul E. Gil din Spania a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Comitetului general.

3. Comitetul general a examinat propunerea de bază conținută în Documentul CPPNM/1C/L.1/1/Rev.1 la care se face referire în Plenară la pct. 8 al ordinii de zi a conferinței.

4. Pe durata analizării pct. 9 al propunerii de bază, unele state au indicat faptul că următoarea parte a alin. 1 lit. (e) al art. 7 din Convenție propus „...”, doar dacă actul respectiv nu este întreprins în conformitate cu prevederile legislației naționale a statului parte pe teritoriul căruia este

11. După articolul 13 al Convenției se adaugă un nou articol, articolul 13A, după cum urmează:

„ARTICOLUL 13A

Niciuna dintre prevederile prezentei convenții nu va afecta transferul de tehnologie nucleară în scopuri pașnice care este desfășurat în scopul consolidării protecției fizice a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare.“

12. Alineatul 3 al articolului 14 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

„3. În cazul în care o infracțiune implică utilizarea, depozitarea sau transportul pe teritoriul național al materialului nuclear și atât presupusul infractor, cât și materialul nuclear rămân pe teritoriul statului parte unde a fost săvârșită infracțiunea sau în cazul în care o infracțiune implică o instalație nucleară și presupusul infractor rămâne pe teritoriul statului unde a fost săvârșită infracțiunea, niciuna dintre prevederile acestei convenții nu poate fi interpretată ca obligând statul parte să furnizeze informații privind procedurile penale ce reies dintr-o asemenea infracțiune.“

13. Articolul 16 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

„1. O conferință a statelor părți va fi convocată de către depozitar la 5 ani după intrarea în vigoare a Amendamentului adoptat pe data de 8 iulie 2005 pentru a analiza aplicarea acestei convenții și caracterul adecvat în ceea ce privește preambulul, întreaga parte operativă și anexele în condițiile de la acea dată.

2. La intervale de cel puțin 5 ani după această dată, majoritatea statelor părți poate obține, prin înaintarea unei propuneri în acest scop către depozitar, convocarea unor conferințe viitoare cu același obiectiv.“

14. Nota de subsol b) a anexei II la Convenție este înlocuită cu următorul text:

„b) Materialul care nu este iradiat într-un reactor sau materialul iradiat într-un reactor, dar cu un nivel de radiație egal sau mai mic de 1 gray/oră (100 razi/oră) la un metru de materialul necranat.“

15. Nota de subsol c) a anexei II la Convenție este înlocuită cu următorul text:

„c) Alt combustibil care, în virtutea conținutului său original de material fisionabil, este clasificat ca fiind din categoriile I și II înainte de iradiere poate fi redus cu un nivel de categorie 1 în timp ce nivelul radiațiilor din combustibil depășește 1 gray/oră (100 razi/oră) la un metru de material necranat.“

amplasată instalația nucleară“ poate fi interpretat greșit. În acest context, statele au convenit asupra faptului că această frază trebuie interpretată ca stipulând acte ale unor persoane autorizate (de exemplu: polițiști, pompieri, alte autorități și operatori) desfășurate pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora, pentru a se asigura că asemenea acte nu vor constitui o infracțiune așa cum este descrisă în cadrul aceluiași articol.

5. Comitetul general a discutat o propunere înaintată de statul Paraguay pentru amendarea Convenției, ce se va aplica tuturor materialelor radioactive și instalațiilor aferente. Comitetul general, în timp ce observa valoarea unui instrument internațional obligatoriu în privința siguranței și securității unor astfel de materiale și instalații, a convenit asupra faptului că propunerea statului Paraguay a depășit

cu mult scopul Convenției, care este limitat la materiale nucleare și instalații nucleare. Unele state au observat faptul că problema securității materialelor radioactive și a instalațiilor aferente era analizată de Consiliul director al AIEA și de Conferința generală. Relevanța Codului de conduită în privința siguranței și securității surselor radioactive, a Conferinței internaționale în privința siguranței și securității surselor radioactive ce a avut loc săptămâna trecută la Bordeaux, Franța, a Planului de acțiune de neproliferare a armelor de distrugere în masă și a Planului de acțiune în privința securității surselor radioactive, ambele adoptate de Grupul G8 la Summit-ul de la Evian din iunie 2003, a fost de asemenea menționată.

6. Pe durata analizei alin. 4 al art. 2 din Propunerea de bază, care se referă *inter alia* la forțele militare ale unui stat în exercitarea sarcinilor lor oficiale, Argentina a propus introducerea în cadrul art. 1 (definiții) a definiției termenului „forțele militare ale unui stat” care va corespunde definiției aceluși termen în alte convenții similare, cum ar fi Convenția internațională pentru suprimarea atentatelor teroriste cu bombă. Alin. 4 al art. 1 din aceeași convenție definește „forțele militare ale unui stat” ca fiind „forțele armate ale unui stat care sunt organizate, instruite și echipate în conformitate cu prevederile legii sale naționale având ca scop principal apărarea sau siguranța națională și persoanele care acționează în sprijinul acelor forțe armate care se află sub comanda lor oficială, control și responsabilitate”. Această propunere s-a bucurat de un larg sprijin pe durata discuțiilor referitoare la alin. 4 al art. 2 în cadrul Comitetului general. Cu toate acestea, alte state au indicat că propunerea contravine legislației lor naționale care guvernează sistemul de protecție fizică a materialelor nucleare și statutul forțelor specializate care îndeplinesc sarcini în zonă. Propunerea amintită, dacă ar fi aprobată, ar fi dus la întâmpinarea unor dificultăți substanțiale în implementarea Convenției de către acele state, împiedicând astfel ratificarea amendamentului la Convenție. Comitetul general a concluzionat că nu poate fi atins consensul în vederea includerii unei definiții a „forțelor militare ale unui stat” în amendamentul la Convenție, dar Comitetul general a hotărât să includă în evidențele sale propunerea

Argentinei, așa cum este ea menționată mai sus, împreună cu această scurtă descriere a discuțiilor și a concluziei Comitetului general.

7. Pe durata discuțiilor referitoare la conținutul lit. (b) a alin. 4 al art. 2, Mexicul a propus să înlocuiască expresia „în cazul în care” cu „în măsura în care”. În urma dezbaterilor care au urmat s-a recunoscut faptul că există o diferență substanțială între cele două expresii. Unele delegații au indicat în mod clar că expresia „în cazul în care” are cel puțin două sensuri în limba engleză, unul din aceste înțelesuri fiind „în măsura în care” și celălalt fiind „deoarece”. Delegația Mexicului a acceptat formularea lit. (b) a alin. 4 al art. 2, cu menționarea faptului că textul pe care îl consideră acceptabil este textul redactat în limba spaniolă.

8. Delegația Republicii Coreea și-a exprimat interesul față de alin. (1) al art. 7, așa cum este stipulat în cadrul propunerii de bază. În special, îngrijorarea lor a fost concentrată asupra introducerii unei referiri la lit. (h) și (j) întrucât ar putea afecta pedepsirea celor implicați în direcționarea sau organizarea actelor descrise în acest articol.

9. Comitetul general a înaintat textul propunerii de bază, cu amendamentele convenite, Comitetului de redactare pentru a fi verificat, în conformitate cu Regula 17.

10. Comitetul a examinat proiectul Amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare așa cum este propus de Comitetul de redactare. A fost obținut consensul în privința tuturor prevederilor textului, cu excepția alin. 6 din preambul. Delegația Mexicului și-a exprimat rezervele față de alin. 6 din preambul care se reflectă în mod corespunzător în sumarul înregistrărilor. În consecință, acel alineat a fost supus Plenarei pentru decizie. Cu această excepție, Comitetul general recomandă textul alăturat al amendamentului pentru a fi adoptat de Plenară.

11. Comitetul general a examinat și a aprobat proiectul Actului final înaintat de Comitetul de redactare și recomandă textul alăturat al proiectului Actului final pentru a fi adoptat de Plenară.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, semnat de România la Viena la 8 iulie 2005

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptat la Viena la 8 iulie 2005 prin Actul final al Conferinței pentru analiza și adoptarea amendamentelor propuse pentru Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, semnat de România la Viena la 8 iulie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 20 noiembrie 2006.

Nr. 1.292.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, adoptată la 2 decembrie 2004 la New York, semnată de România la New York la 15 septembrie 2005

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, adoptată la 2 decembrie 2004 la New York, semnată de România la New York la 15 septembrie 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 noiembrie 2006.
Nr. 438.

**CONVENȚIA NAȚIUNILOR UNITE
cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora*)**

Adunarea Generală a ONU,

având în vedere paragraful 1 al art. 13 din Carta ONU,

reamintind Rezoluția sa 32/151 din 19 decembrie 1977, în care recomanda Comisiei de drept internațional să realizeze un studiu de drept relativ la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, în vederea dezvoltării progresive și codificării sale, precum și rezoluțiile adoptate ulterior, de exemplu rezoluțiile 46/55 din 9 decembrie 1991, 49/61 din 9 decembrie 1994, 52/151 din 15 decembrie 1997, 54/101 din 9 decembrie 1999, 55/150 din 12 decembrie 2000, 56/78 din 12 decembrie 2001, 57/16 din 19 noiembrie 2002 și 58/74 din 9 decembrie 2003,

reamintind, de asemenea, proiectul final însoțit de observații asupra dreptului relativ la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, prezentat de Comisia de drept internațional în cap. II al raportului său asupra lucrărilor celei de-a 43-a sesiuni,

reamintind, de asemenea, raporturile Grupului de lucru cu componență nelimitată al Comisiei a VI-a, precum și raportul Grupului de lucru asupra imunităților de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora al Comisiei de drept internațional, prezentat în aplicarea Rezoluției 53/98 a Adunării Generale a ONU din data de 8 decembrie 1998,

reamintind, între altele, Rezoluția sa 55/150 din 12 decembrie 2000, prin care a decis înființarea Comitetului special asupra imunităților de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, deschis participării statelor membre ale instituțiilor specializate ONU, în vederea urmăririi lucrărilor, consolidării punctelor de convergență și reglării chestiunilor asupra cărora nu s-a ajuns la o soluție, în vederea elaborării unui instrument capabil să întrunească consensul general, bazat pe proiectul de articole relativ la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, adoptat de Comisia de drept internațional, și pe baza discuțiilor Grupului de lucru cu componență nelimitată al Comisiei a VI-a,

după examinarea raportului Comitetului special asupra imunităților de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora,

subliniind importanța uniformității și clarității dreptului relativ la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora și evidențiind rolul pe care o convenție l-ar avea în acest scop,

luând notă de faptul că încheierea unei convenții asupra imunităților de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora se bucură de un larg sprijin,

considerând declarația făcută de președintele Comitetului special la prezentarea raportului acestui comitet:

1. exprimă profunda sa satisfacție pentru rezultatul la care a ajuns Comisia de drept internațional și Comitetul special asupra imunităților de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora în domeniul dreptului relativ la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora;

2. împărtășește concluzia generală la care a ajuns Comitetul special, potrivit căreia Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora nu trebuie să acopere urmărirea în domeniul penal;

3. adoptă Convenția Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, care figurează în anexa la prezenta rezoluție, și îl roagă pe secretarul general, în calitate sa de depozitar, să o deschidă spre semnare;

4. invită statele să devină părți la această convenție.

*) Traducere.

CONVENȚIA NAȚIUNILOR UNITE
cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora

Statele părți la prezenta convenție, considerând că imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora constituie un principiu general acceptat în dreptul internațional cutumiar, având în vedere principiile dreptului internațional consacrate de Carta ONU, convinse de faptul că o convenție internațională asupra imunităților de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora ar întări preeminența dreptului și securității juridice, în special în interiorul raporturilor dintre state și persoanele fizice și juridice, și ar contribui la codificarea și la dezvoltarea dreptului internațional și la armonizarea practicii în acest domeniu,

ținând cont de evoluția practicii statelor în ceea ce privește imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora,

afirmând că regulile de drept internațional cutumiar continuă să guverneze chestiunile care nu au fost reglementate de dispozițiile prezentei convenții,

au convenit asupra următoarelor:

PARTEA I
Introducere

ARTICOLUL 1

Domeniul de aplicare a prezentei convenții

Prezenta convenție se aplică imunității de jurisdicție a unui stat și a bunurilor sale în fața instanțelor unui alt stat.

ARTICOLUL 2

Folosirea termenilor

1. În scopul prezentei convenții:

a) termenul *instanță* înseamnă orice organ al unui stat, oricare ar fi denumirea sa, abilitat să exercite atribuții judiciare;

b) termenul *stat* desemnează:

- (i) statul și organele sale de guvernare;
- (ii) componentele unui stat federal sau subdiviziunile politice ale statului, care sunt abilitate să îndeplinească și îndeplinesc efectiv acte în cadrul exercitării autorității suverane a statului;
- (iii) stabilimentele sau organismele statului ori alte entități, în măsura în care sunt abilitate să îndeplinească și îndeplinesc efectiv acte care presupun exercițiul autorității suverane de stat;
- (iv) reprezentanții statului, când aceștia acționează sub acest titlu;

c) expresia *tranzacție comercială* desemnează:

- (i) orice contract sau tranzacție cu caracter comercial făcută în scopul vânzării de bunuri sau furnizării de servicii;
- (ii) orice contract de împrumut sau altă tranzacție de natură financiară, inclusiv orice obligație de garanție ori de indemnizare care are legătură cu un asemenea împrumut sau o asemenea tranzacție;
- (iii) orice alt contract sau orice altă tranzacție de natură comercială, industrială sau care privește prestarea de lucrări ori servicii, cu excepția contractelor individuale de muncă.

2. Pentru a determina dacă un contract sau o tranzacție este o tranzacție comercială în sensul lit. c) a paragrafului 1, trebuie să se țină seama în primul rând de natura

contractului sau a tranzacției, dar va trebui, de asemenea, să se țină seama și de scopul său, dacă părțile la contract sau la tranzacție au convenit astfel sau dacă, în practica statului forului, acest scop este de natură să determine caracterul necomercial al contractului sau al tranzacției.

3. Dispozițiile paragrafelor 1 și 2 privind sensul termenilor folosiți în prezenta convenție nu afectează utilizarea acestora și nici sensul care le-ar putea fi atribuit de alte instrumente internaționale sau de dreptul intern al unui stat.

ARTICOLUL 3

Privilegiul și imunități neafectate de prezenta convenție

1. Prezenta convenție nu afectează privilegiile și imunitățile de care se bucură un stat în virtutea dreptului internațional în ceea ce privește exercitarea funcțiilor:

a) misiunilor diplomatice, posturilor consulare, misiunilor speciale, misiunilor pe lângă organizațiile internaționale sau delegațiilor lor în organele organizațiilor internaționale ori la conferințele internaționale; și

b) persoanelor care au legătură cu acestea.

2. Prezenta convenție nu afectează nici privilegiile și imunitățile pe care dreptul internațional le recunoaște *ratione personae* șefilor de stat.

3. Prezenta convenție nu afectează privilegiile și imunitățile pe care dreptul internațional le recunoaște unui stat cu privire la aeronavele sau obiectele spațiale aflate în proprietatea ori care sunt exploatate de respectivul stat.

ARTICOLUL 4

Neretroactivitatea prezentei convenții

Fără a prejudicia aplicarea oricăror reguli enunțate în prezenta convenție, la care imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora sunt supuse în virtutea dreptului internațional, independent de prevederile prezentei convenții, aceasta din urmă nu se aplică niciunei chestiuni relative la imunitățile de jurisdicție ale statelor sau ale bunurilor acestora, ridicată într-un proces care a fost intentat contra unui stat în fața instanței altui stat înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții între statele respective.

PARTEA a II-a
Principii generale

ARTICOLUL 5
Imunitatea statelor

Un stat beneficiază, pentru el și bunurile sale, de imunitate de jurisdicție în fața instanțelor unui alt stat, sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 6
Modalități pentru a da efect imunității statelor

1. Un stat dă efect imunității statelor, prevăzută în art. 5, atunci când se abține să-și exercite jurisdicția într-un proces care se derulează în fața instanțelor sale contra unui alt stat și când, în acest scop, veghează ca instanțele să stabilească din oficiu că imunitatea acestui alt stat, prevăzută la art. 5, este respectată.

2. Un proces care are loc în fața instanțelor unui stat este considerat ca fiind intentat contra unui alt stat când acesta:

- a) este citat ca parte la proces; sau
- b) chiar dacă nu este citat ca parte la proces, procesul vizează în fapt să aducă atingere bunurilor, drepturilor, intereselor sau activităților acestui alt stat.

ARTICOLUL 7
Consimțământul expres pentru exercitarea jurisdicției

1. Un stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție într-un proces care se derulează în fața instanței unui alt stat într-o materie sau într-un caz, dacă a consimțit în mod expres la exercitarea jurisdicției acestei instanțe cu privire la această materie sau la acest caz:

- a) printr-un acord internațional;
- b) printr-un contract scris; sau
- c) printr-o declarație făcută în fața unei instanțe sau printr-o comunicare scrisă într-un proces determinat.

2. Acordul dat de un stat pentru aplicarea legii unui alt stat nu se consideră consimțământ la exercitarea jurisdicției de către instanțele acestui ultim stat.

ARTICOLUL 8
Efectul participării la un proces în fața unei instanțe

1. Niciun stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție într-un proces aflat pe rolul instanței unui alt stat:

- a) dacă a intentat el însuși acel proces; sau
- b) dacă, pe fond, a intervenit la acel proces sau a participat în orice fel la el. Totuși, dacă statul dovedește instanței că nu a luat cunoștință de faptele asupra cărora o cerere de acordare a imunității poate fi fondată, după ce a participat la proces, statul poate invoca imunitatea pe baza acestor fapte, cu condiția să o facă fără întârziere.

2. Nu se consideră că un stat a consimțit la exercitarea jurisdicției instanței unui alt stat dacă intervine într-o procedură sau participă la aceasta având drept unic scop:

- a) invocarea imunității; sau
- b) valorificarea unui drept sau a unui interes în privința bunurilor în cauză în acel proces.

3. Prezentarea reprezentantului unui stat în fața instanței unui alt stat ca martor nu se consideră ca

valorând consimțământ al primului stat la exercitarea jurisdicției acestei instanțe.

4. Absența reprezentării unui stat într-o procedură în fața instanței unui alt stat nu se consideră ca având valoare de consimțământ al primului stat la exercitarea jurisdicției acestei instanțe.

ARTICOLUL 9
Cereri reconvenționale

1. Un stat care inițiază un proces în fața instanței unui alt stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acelei instanțe în ceea ce privește o cerere reconvențională care este fondată pe același raport de drept sau pe aceleași fapte ca cererea principală.

2. Un stat care intervine pentru a introduce o cerere într-un proces care se derulează în fața instanței unui alt stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acelei instanțe în ceea ce privește o cerere reconvențională care este fondată pe același raport de drept sau pe aceleași fapte ca cererea introdusă de el.

3. Un stat care introduce o cerere reconvențională într-un proces intentat contra lui în fața instanței unui alt stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acelei instanțe în ceea ce privește cererea principală.

PARTEA a III-a
Situații în care statele nu pot invoca imunitatea

ARTICOLUL 10
Tranzacțiile comerciale

1. Dacă un stat efectuează cu o persoană fizică sau juridică o tranzacție comercială și dacă, în virtutea regulilor aplicabile de drept internațional privat, contestațiile relative la această tranzacție comercială sunt de competența instanțelor unui alt stat, primul stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața acestor instanțe într-o procedură care decurge din această tranzacție.

2. Paragraful 1 nu se aplică:

- a) în cazul unei tranzacții comerciale între state; sau
- b) dacă părțile la tranzacția comercială au convenit altfel în mod expres.

3. Când o întreprindere de stat sau o altă entitate creată de stat, dotată cu personalitate juridică distinctă și care are capacitatea:

- a) să stea în justiție; și
 - b) să dobândească, să posede, să dețină, să cedeze bunuri, inclusiv bunuri pe care statul a autorizat-o să le exploateze sau să le gereze,
- este implicată într-un proces care are legătură cu o tranzacție comercială în care este angajată, imunitatea de jurisdicție de care beneficiază statul respectiv nu este afectată.

ARTICOLUL 11
Contractele de muncă

1. Cu excepția situației în care statele respective nu decid altfel, un stat nu poate să invoce imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în speță, într-o procedură privitoare la un contract de muncă dintre stat și o persoană fizică pentru o activitate efectuată

sau care trebuie efectuată, în totalitate ori parțial, pe teritoriul acestui alt stat.

2. Paragraful 1 nu se aplică:

a) dacă lucrătorul a fost angajat pentru a exercita funcții particulare în exercitarea prerogativelor de putere publică;

b) dacă este:

(i) diplomat, așa cum este definit în Convenția de la Viena din 1961 asupra relațiilor diplomatice;

(ii) funcționar consular, așa cum este definit în Convenția de la Viena din 1963 asupra relațiilor consulare;

(iii) membru al personalului diplomatic al unei misiuni permanente pe lângă o organizație internațională sau al unei misiuni speciale ori dacă este angajat pentru a reprezenta un stat într-o conferință internațională; sau

(iv) orice altă persoană care beneficiază de imunitate diplomatică;

c) dacă acțiunea are ca obiect angajarea, reînnoirea angajării sau reinstalarea unei persoane;

d) dacă acțiunea are ca obiect concedierea sau rezilierea contractului unui lucrător și dacă, potrivit avizului șefului statului, al șefului guvernului sau al ministrului afacerilor externe al statului angajator, această acțiune riscă să interfereze cu interesele statului în materie de securitate;

e) dacă angajatul este resortisant al statului angajator la momentul la care este intentată acțiunea, cu excepția cazului când are rezidența permanentă în statul forului; sau

f) dacă angajatul și statul angajator au convenit altfel în scris, sub rezerva considerațiilor de ordin public care conferă instanțelor statului forului jurisdicție exclusivă determinată de obiectul acțiunii.

ARTICOLUL 12

Prejudicii asupra persoanelor sau bunurilor

Cu excepția situației în care statele respective nu decid altfel, un stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în acea speță, într-o procedură care se raportează la o acțiune în reparație pecuniară în caz de deces sau de vătămare a integrității fizice a unei persoane ori în caz de prejudiciu sau de pierdere a unui bun corporal, datorată unui act sau unei omisiuni imputabile statului, dacă acest act sau această omisiune s-a produs, în totalitate sau în parte, pe teritoriul acestui alt stat și dacă autorul actului sau al omisiunii era prezent pe acel teritoriu la momentul actului sau al omisiunii.

ARTICOLUL 13

Proprietatea, posesia și utilizarea bunurilor

Cu excepția situației în care statele respective nu decid altfel, un stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în acea speță, într-o procedură relativă la determinarea:

a) unui drept sau a unui interes al statului asupra unui bun imobiliar situat pe teritoriul statului forului, posesiei sau utilizării bunului imobiliar de către stat ori unei obligații a statului, care îi incumbă acestuia fie în calitate de titular al unui drept asupra bunului imobiliar, fie în calitate de posesor sau utilizator al acestui bun;

b) unui drept sau interes al statului asupra unui bun mobil ori imobiliar născut dintr-o succesiune, donație sau vacanță a moștenirii; ori

c) unui drept sau interes al statului legat de administrarea unor bunuri cum ar fi bunurile aflate în custodie, bunurile care fac parte din patrimoniul unei persoane aflate în faliment ori bunurile unei societăți în caz de dizolvare a acesteia.

ARTICOLUL 14

Proprietatea intelectuală și industrială

Cu excepția situației în care statele interesate nu decid altfel, un stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței altui stat, competentă în acel caz, într-o procedură care se raportează la:

a) determinarea oricărui drept pe care statul îl are asupra unui brevet, desen sau model industrial, denumirii comerciale ori de afaceri, copyright sau asupra unui drept de autor sau oricărei alte forme de proprietate intelectuală ori industrială care beneficiază de o măsură de protecție juridică, chiar provizorie, din partea statului forului; sau

b) alegerii privind nerespectarea de către un stat, pe teritoriul statului forului, a unui drept de natura celor vizate la lit. a) care aparține unui terț și este protejat de statul forului.

ARTICOLUL 15

Participarea la societăți sau alte organisme colective

1. Niciun stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în acel caz, într-un proces relativ la participarea sa într-o companie sau într-un alt organism colectiv, dotat sau nu cu personalitate juridică, în privința raporturilor dintre stat și grupul respectiv sau alți asociați, dacă societatea sau grupul:

a) are și alți membri în afara statelor sau organizațiilor internaționale; și

b) este constituit după legea statului forului sau își are sediul ori locul principal de activitate în acest stat.

2. Un stat poate, totuși, să invoce imunitatea de jurisdicție într-un astfel de proces dacă statele interesate au decis astfel, dacă părțile la diferend au convenit astfel printr-un acord scris sau dacă instrumentul care stabilește ori prevede funcționarea societății sau grupului vizat conține dispoziții în acest sens.

ARTICOLUL 16

Navele aflate în proprietatea sau în exploatarea unui stat

1. Cu excepția situației în care statele interesate nu decid altfel, un stat care deține în proprietate sau exploatare o navă nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în acel caz, într-o procedură relativă la exploatarea acelei nave dacă, la momentul producerii faptului care a dat naștere acțiunii, nava era utilizată în alte scopuri decât cele guvernamentale necomerciale.

2. Paragraful 1 nu se aplică navelor de război, navelor auxiliare sau altor nave deținute ori prin care operează un stat și care sunt, pentru moment, folosite în mod exclusiv doar pentru scopuri guvernamentale necomerciale.

3. Cu excepția situației în care statele interesate nu decid altfel, un stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în acel caz, într-o procedură relativă la transportul unei încărcături

la bordul unei nave al cărei proprietar sau exploatant este statul, dacă, la momentul producerii faptului care a dat naștere acțiunii, nava era utilizată pentru alte scopuri decât cele guvernamentale necomerciale.

4. Paragraful 3 nu se aplică încărcăturilor transportate la bordul navelor vizate la paragraful 2, ca și oricărei alte încărcături al cărei proprietar este statul și care este folosită sau destinată a fi folosită exclusiv pentru scopuri guvernamentale necomerciale.

5. Statele pot invoca toate mijloacele de apărare, prescripție, limitare a responsabilității care pot fi invocate de reprezentanții navelor și cargourilor private sau de către proprietarii lor.

6. Dacă într-un proces este pus sub semnul îndoielii caracterul neguvernamental și necomercial al navei aflate în proprietatea sau sub operarea unui stat sau al unei încărcături aflate în proprietatea unui stat, prezentarea către instanță a unui certificat semnat de un reprezentant diplomatic sau de către o altă autoritate competentă a acestui stat va constitui mijloc de probă în ceea ce privește caracterul acestei nave sau încărcături.

ARTICOLUL 17

Efectul unui acord de arbitraj

Dacă un stat încheie în scris un acord cu o persoană fizică sau juridică străină pentru a supune procedurii de arbitraj contestații relative la o tranzacție comercială, acest stat nu poate invoca imunitatea de jurisdicție în fața instanței unui alt stat, competentă în speță, într-o procedură relativă la:

a) validitatea, interpretarea sau aplicarea acordului de arbitraj;

b) procedura de arbitraj; sau

c) confirmarea sau anularea sentinței arbitrale,

cu excepția cazului în care prin acordul de arbitraj se prevede altfel.

PARTEA a IV-a

Imunitatea statelor față de măsurile asigurătorii privitoare la un proces în fața unei instanțe

ARTICOLUL 18

Imunitatea statului față de măsuri asigurătorii anterioare judecătii

Nicio măsură asigurătorie, cum ar fi confiscarea, reținerea/poprirea, executarea, nu poate fi luată anterior judecătii împotriva bunurilor unui stat relativ la o procedură în fața instanței unui alt stat, decât dacă și în măsura în care:

a) statul a consimțit expres la aplicarea măsurilor susmenționate:

(i) printr-un acord internațional;

(ii) printr-o convenție de arbitraj ori printr-un contract scris; sau

(iii) printr-o declarație în fața instanței sau printr-o comunicare scrisă ulterior apariției diferendului dintre părți; ori

b) statul a rezervat sau a afectat bunuri pentru satisfacerea creanței asupra căreia poartă procesul.

ARTICOLUL 19

Imunitatea statului față de măsuri asigurătorii ulterioare judecătii

Nicio măsură asigurătorie, cum ar fi confiscarea, reținerea/poprirea, executarea, nu poate fi luată ulterior judecătii împotriva bunurilor unui stat în legătură cu o procedură intentată în fața instanței unui alt stat, decât dacă și în măsura în care:

a) statul și-a exprimat expres consimțământul la luarea unor astfel de măsuri:

(i) printr-un acord internațional;

(ii) printr-un acord de arbitraj sau contract scris; ori

(iii) printr-o declarație în fața tribunalului sau printr-o comunicare scrisă ulterior apariției unui diferend între părți; ori

b) statul a rezervat/afectat bunuri pentru satisfacerea cererii care constituie obiectul acestei proceduri; sau

c) a fost stabilit că bunurile sunt utilizate/destinate a fi utilizate de către stat în alte scopuri decât cele guvernamentale necomerciale și sunt situate pe teritoriul statului forului, cu condiția ca măsurile asigurătorii ulterioare judecătii să nu se refere decât la bunurile care au legătură cu entitatea împotriva căreia a fost intentat procesul.

ARTICOLUL 20

Efectul consimțământului la exercitarea jurisdicției asupra consimțământului la adoptarea măsurilor asigurătorii

În cazul în care consimțământul la adoptarea măsurilor asigurătorii este cerut în aplicarea art. 18 și 19, consimțământul la exercitarea jurisdicției în virtutea art. 7 nu implică existența consimțământului la adoptarea măsurilor asigurătorii.

ARTICOLUL 21

Categorii specifice de bunuri

1. Următoarele categorii de bunuri ale statului nu sunt considerate a fi bunuri utilizate sau destinate a fi utilizate de stat în alte scopuri decât cele de serviciu public necomercial în sensul dispozițiilor lit. c) a art. 19:

a) bunurile, inclusiv conturile bancare, folosite sau care sunt destinate a fi folosite în exercitarea funcțiilor misiunii diplomatice a statului sau ale oficiilor consulare, misiunilor speciale, misiunilor la organizațiile internaționale ori ale delegațiilor la organizațiile internaționale sau la conferințele internaționale;

b) bunurile cu caracter militar sau bunurile utilizate ori care se intenționează a fi utilizate în exercițiul funcțiilor militare;

c) bunurile băncii centrale sau ale unei autorități monetare a statului;

d) bunurile care fac parte din patrimoniul cultural al statului sau al arhivelor sale și care nu sunt puse în vânzare și nici nu sunt destinate punerii în vânzare;

e) bunurile care fac parte dintr-o expoziție de obiecte de interes științific, cultural sau istoric și care nu sunt puse în vânzare și nici nu sunt destinate punerii în vânzare.

2. Paragraful 1 nu prejudiciază art. 18 și 19, lit. a) și b).

PARTEA a V-a
Dispoziții diverse

ARTICOLUL 22

Notificarea cererii introductive de instanță

1. Cererea introductivă de instanță sau orice alt act prin care se inițiază un proces împotriva unui stat se va efectua:

a) în conformitate cu orice convenție internațională aplicabilă care obligă statul forului și statul interesat; sau
b) conform oricărui aranjament particular în materie de notificare intervenit între cel care face cererea și statul interesat, dacă legea statului forului nu se opune; sau

c) în absența unei asemenea convenții sau a unui asemenea aranjament particular:

(i) printr-o comunicare adresată pe cale diplomatică ministerului afacerilor externe al statului interesat; sau

(ii) prin orice alt mijloc acceptat de statul interesat, dacă legea statului forului nu o interzice.

2. Notificarea cererii introductive de instanță la care se referă lit. c) (i) din paragraful 1 se consideră efectuată la primirea documentelor de către ministerul afacerilor externe.

3. Aceste documente vor fi însoțite, dacă este cazul, de o traducere în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului vizat.

4. Orice stat care compare pe fond într-o procedură intentată contra lui nu poate apoi să susțină că notificarea cererii introductive de instanță a fost făcută cu nerespectarea dispozițiilor paragrafelor 1 și 3.

ARTICOLUL 23

Pronunțarea deciziei în lipsă

1. Pentru ca o decizie în lipsă să poată fi pronunțată împotriva unui stat, instanța trebuie să se asigure:

a) de respectarea condițiilor prevăzute la paragrafele 1 și 3 ale art. 22;

b) de trecerea unei perioade de cel puțin 4 luni de la data la care cererea introductivă de instanță sau alt document care instituie această procedură a fost efectuată sau se presupune că a fost efectuată conform dispozițiilor paragrafelor 1 și 2 ale art. 22; și

c) că prezenta convenție nu îi interzice acestei instanțe să-și exercite jurisdicția.

2. O copie de pe decizia pronunțată în lipsă, însoțită, dacă este cazul, de o traducere în limba sau într-una dintre limbile oficiale ale statului respectiv, va fi transmisă statului și va fi comunicată acestuia printr-unul dintre mijloacele menționate la paragraful 1 al art. 22 și în conformitate cu dispozițiile acestui paragraf.

3. Termenul pentru a înainta un recurs de anulare a unei decizii pronunțate în absență nu va putea fi mai mic de 4 luni și va începe să curgă de la data la care statul respectiv a primit sau se presupune că a primit copia de pe decizie.

ARTICOLUL 24

Privilegi și imunități în timpul derulării procesului

1. Orice omisiune sau refuz din partea unui stat de a se conforma deciziei unei instanțe a unui alt stat, care îi impune să îndeplinească sau să se abțină de la a îndeplini un act determinat, de a prezenta un document ori de a divulga orice altă informație în scopul unui proces, nu antrenează alte consecințe în afara celor care pot rezulta, cu privire la fondul problemei, din acest comportament. Existența acestei omisiuni sau a unui asemenea refuz nu

va putea motiva aplicarea niciunei amenzi sau alte pedepse asupra statului.

2. Niciun stat nu este ținut să depună o cauțiune și nici să constituie un depozit, sub orice denumire ar fi acesta, pentru a garanta plata taxelor și a cheltuielilor ocazionate de un proces la care este parte în fața instanței unui alt stat.

PARTEA A VI-A

Clauze finale

ARTICOLUL 25

Anexa

Anexa la prezenta convenție face parte integrantă din aceasta.

ARTICOLUL 26

Alte acorduri internaționale

Dispozițiile prezentei convenții nu aduc atingere drepturilor și obligațiilor pe care statele părți le pot avea în virtutea acordurilor internaționale în vigoare și la care sunt părți, în privința problematicii care face obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 27

Soluționarea diferendelor

1. Statele părți se angajează să soluționeze diferendele privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții pe calea negocierilor.

2. Orice diferend între două sau mai multe state părți privind interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu poate fi soluționat pe cale de negociere într-un interval de 6 luni, va fi, la cererea oricăruia dintre statele părți, supus procedurii de arbitraj. Dacă într-o perioadă de 6 luni începând de la data cererii de arbitraj statele părți nu se pot înțelege asupra organizării procedurii de arbitraj, oricare dintre ele poate prezenta diferendul în fața Curții Internaționale de Justiție, adresând o cerere acesteia în conformitate cu regulile prevăzute în statutul Curții.

3. Fiecare stat parte poate, la momentul semnării, al ratificării, acceptării sau aprobării prezentei convenții sau al aderării la aceasta, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragrafului 2. Celelalte state părți nu sunt legate de dispozițiile paragrafului 2 în relația cu un stat parte care a făcut o asemenea declarație.

4. Oricare stat parte care a făcut o declarație în virtutea paragrafului 3 poate să și-o retragă în orice moment, adresând o notificare în acest sens secretarului general al ONU.

ARTICOLUL 28

Semnarea

Prezenta convenție va fi deschisă spre semnare de către toate statele până la data de 17 ianuarie 2007, la sediul ONU din New York.

ARTICOLUL 29

Ratificarea, acceptarea, aprobarea și aderarea

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

2. Prezenta convenție va fi deschisă spre aderare oricărui stat.

3. Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare vor fi depuse pe lângă secretarul general al ONU.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în cea de-a 30-a zi de la data depunerii pe lângă secretarul general al ONU a celui de-al 30-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

2. Pentru fiecare stat care va ratifica, va accepta, va aproba prezenta convenție sau va adera la aceasta după depunerea celui de-al 30-lea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, convenția va intra în vigoare în cea de-a 30-a zi care urmează datei depunerii instrumentului pertinent de către acest stat.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Orice stat parte poate denunța prezenta convenție printr-o notificare scrisă adresată secretarului general al ONU.

2. Denunțarea produce efecte la un an de la data primirii notificării de către secretarul general al ONU. Totuși, prezenta convenție va continua să se aplice în orice chestiune relativă la imunitățile de jurisdicție ale statelor sau în ceea ce privește bunurile lor, ridicată într-un proces care a fost intentat contra unui stat în fața unei instanțe a altui stat, înainte de data la care denunțarea produce efecte față de oricare dintre statele respective.

3. Denunțarea nu va aduce atingere în niciun fel obligației pe care o are fiecare stat parte de a îndeplini

orice obligație prevăzută în prezenta convenție, care i-ar fi revenit în virtutea dreptului internațional, independent de prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 32

Depozitarul și notificări

1. Secretarul general al ONU este depozitarul prezentei convenții.

2. În calitatea sa de depozitar al prezentei convenții, secretarul general al ONU notifică tuturor statelor:

a) orice semnare a prezentei convenții și orice depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare ori a unei notificări de denunțare, potrivit prevederilor art. 29 și 31;

b) data intrării în vigoare a prezentei convenții, conform art. 30;

c) orice alt act și orice altă notificare sau comunicare care are legătură cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 33

Texte autentice

Textele în limbile engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă ale prezentei convenții sunt egal autentice.

Drept care subsemnații, care au fost autorizați de guvernele lor, au semnat prezenta convenție, care este deschisă spre semnare la sediul ONU din New York începând din data de 17 ianuarie 2005.

*ANEXĂ
la convenție*

INTERPRETĂRI CONVENITE**în ceea ce privește sensul anumitor dispoziții ale convenției**

Prezenta anexă are ca scop stabilirea sensului anumitor dispoziții care nu au fost clar definite în textul prezentei convenții.

În privința art. 10

Termenul *imunitate* folosit la art. 10 trebuie să fie înțeles în contextul general al prezentei convenții.

Paragraful 3 al art. 10 nu afectează angajarea răspunderii personale a acționarilor sau angajaților și nici chestiunile referitoare la situația în care o entitate a statului a ascuns în mod deliberat situația sa financiară sau și-a redus activele pentru a evita satisfacerea unei pretenții sau orice alte situații asemănătoare acesteia.

În privința art. 11

Referirea la *interese în materie de securitate* ale statului angajator, cuprinsă în art. 11 paragraful 2 lit. d), vizează în principal chestiunile de securitate națională și de securitate a misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare.

Conform prevederilor art. 41 din Convenția de la Viena din 1961 asupra relațiilor diplomatice și ale art. 55 din Convenția de la Viena din 1963 asupra relațiilor consulare, toate persoanele vizate în aceste articole au datoria de a respecta legile și reglementările statului de rezidență, inclusiv în ceea ce privește legislația muncii. De asemenea, conform prevederilor art. 38 din Convenția de la Viena din 1961 asupra relațiilor diplomatice și ale art. 71 din Convenția de la Viena din 1963 asupra relațiilor

consulare, statul acreditar trebuie să-și exercite jurisdicția asupra acestor persoane în așa fel încât să nu obstrucționeze într-o manieră excesivă îndeplinirea funcțiilor misiunii sau pe cele ale oficiului consular.

În privința art. 13 și 14

Termenul *determinare* este folosit pentru a se referi nu numai la stabilirea sau verificarea existenței drepturilor protejate, ci și la evaluarea sau aprecierea substanței, inclusiv a conținutului, scopului și întinderii acestor drepturi.

În privința art. 17

Expresia *tranzacție comercială* include investițiile.

În privința art. 19

Termenul *entitate* folosit la lit. c) vizează statul ca persoană juridică independentă, dar include și unitățile constitutive ale unui stat federal, subdiviziunile statului, un organism ori o instituție de stat sau orice altă entitate, dotată cu personalitate juridică independentă.

Expresia *bunurile care au legătură cu entitatea*, utilizată la lit. c), are un sens mai larg decât numai proprietatea sau posesia.

Art. 19 nu afectează angajarea răspunderii personale a acționarilor sau angajaților și nici chestiunile referitoare la situația în care o entitate a statului a ascuns în mod deliberat situația sa financiară sau și-a redus activele pentru a evita satisfacerea unei pretenții sau orice alte situații asemănătoare acesteia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Convenției Națiunilor Unite cu privire la imunitățile
de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora,
adoptată la 2 decembrie 2004 la New York,
semnată de România la New York
la 15 septembrie 2005**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției Națiunilor Unite cu privire la imunitățile de jurisdicție ale statelor și ale bunurilor acestora, adoptată la 2 decembrie 2004 la New York, semnată de România la New York la 15 septembrie 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 noiembrie 2006.
Nr. 1.323.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 776
din 7 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marilena Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Codul penal, excepție ridicată de Ladislau Valentin Kallai și de Societatea Comercială „Ziuă” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 219/2005 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.557 D/2006, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Angela Drentea în Dosarul nr. 2.003/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală. La apelul nominal se constată lipsa

părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.557 D/2006 la Dosarul nr. 1.553 D/2006, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât textul de lege criticat a fost abrogat prin Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 martie 2006 și 10 mai 2006, pronunțate în dosarele nr. 219/2005 și nr. 2.003/2006,

Judecătoria Oradea și Tribunalul Cluj — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Codul penal, excepție ridicată de Ladislau Valentin Kallai și Societatea Comercială „Ziua” — S.R.L. din București și, respectiv, de Angela Drentea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 20 și ale art. 30 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și ale art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Oradea și Tribunalul Cluj — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă ca urmare a abrogării textului de lege criticat prin Legea nr. 278/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 205 — *Insulta* — din Codul penal, cu următorul conținut:

„Atingerea adusă onoarei ori reputației unei persoane prin cuvinte, prin gesturi sau prin orice alte mijloace, ori prin expunerea la batjocură, se pedepsește cu amendă.

Aceeași pedeapsă se aplică și în cazul când se atribuie unei persoane un defect, boală sau infirmitate care, chiar reale de-ar fi, nu ar trebui relevate.

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 30 alin. (1) și (2) referitoare la inviolabilitatea libertății de exprimare și la interzicerea cenzurii, precum și ale art. 20 privind concordanța prevederilor din Legea fundamentală cu cele din Declarația Universală a Drepturilor Omului și pactele și celelalte tratate la care România este parte, coroborate cu cele ale art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că, ulterior sesizării Curții, art. I pct. 56 din Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, a abrogat art. 205 — *Insulta* — din Codul penal.

Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege sau o ordonanță în vigoare, ceea ce exclude exercitarea controlului de neconstituționalitate asupra unor prevederi legale eliminate din legislație. Controlul de constituționalitate nu se poate exercita asupra unor dispoziții legale abrogate și de aceea se impune respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă. Intervenția Curții Constituționale în aprecierea constituționalității unor norme juridice abrogate este incompatibilă nu numai cu scopul și funcționalitatea contenciosului constituțional, ci și cu principiul neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 205 din Codul penal, excepție ridicată de Ladislau Valentin Kallai și de Societatea Comercială „Ziua” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 219/2005 al Judecătoriei Oradea, precum și de Angela Drentea în Dosarul nr. 2.003/2006 al Tribunalului Cluj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.070/2003
pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică
a unor clădiri de locuit multietajate**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 187/2005 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2006,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.070/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 18 septembrie 2003, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Radu Mircea Berceanu
Ministrul delegat pentru lucrări publice și amenajarea teritoriului,
László Borbély
p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
p. Ministrul economiei și comerțului,
Darius Meșca,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 6 decembrie 2006.
Nr. 1.735.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002
privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *ordonanță de urgență*, instituie măsuri speciale pentru reabilitarea termică a unor blocuri de locuințe-condominii, realizate în perioada 1950—1990, denumite în continuare *clădiri*, și care necesită, după caz:

- a) îmbunătățirea performanțelor de izolare termică a elementelor de construcție care delimitează de exteriorul clădirii spațiile interioare încălzite;
 - b) creșterea eficienței energetice a instalațiilor interioare de încălzire, de alimentare cu apă caldă de consum.
- (2) Prezentele norme metodologice de aplicare a ordonanței de urgență stabilesc:
- a) fundamentarea și derularea programelor anuale;
 - b) acțiunile coordonatorilor programelor anuale și ale proprietarilor/asociațiilor de proprietari;
 - c) modalitatea de finanțare, contractare și decontare a serviciilor/lucrărilor de reabilitare termică a clădirilor din alocații de la bugetul de stat, precum și conținutul-cadru al convențiilor care se încheie de către autoritățile

administrației publice locale, prin coordonatorii programelor anuale, cu asociațiile de proprietari, potrivit ordonanței de urgență.

Art. 2. — (1) Coordonatorii programelor anuale sunt primarii municipiilor, orașelor și comunelor, respectiv primarii sectoarelor municipiului București, denumiți în continuare *coordonatori locali*, având și calitatea de autoritate contractantă.

(2) Coordonarea unitară a programelor privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit se realizează de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, prin Unitatea de management al proiectului.

Art. 3. — (1) Reabilitarea termică a clădirilor constă, în special, în realizarea unor măsuri speciale, grupate astfel:

a) măsuri aplicabile elementelor de construcție și instalațiilor aferente clădirii, aflate în proprietatea comună indiviză;

b) măsuri aplicabile elementelor de construcție și instalațiilor aferente clădirii, aflate în proprietatea individuală.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) lit. a) constau, în principal, în:

a) termoizolarea pereților exteriori;

b) termoizolarea planșeului peste ultimul nivel;

c) termoizolarea planșeului peste subsol sau a pardoselii dispuse pe sol, în cazul clădirilor fără subsol;

d) realizarea peste terasă a unui acoperiș tip șarpantă sau mansardarea clădirii, după caz;

e) modernizarea ușilor/ferestrelor aferente părților comune;

f) intervenții la conductele și armăturile cu pierderi din subsol/canal termic și, după caz, realizarea echilibrării hidraulice și intervenții la instalația de încălzire, justificate din punct de vedere tehnic, în cazul montării de repartitoare de costuri și robinete termostatate pe corpurile de încălzire din apartamente;

g) alte măsuri speciale, în condițiile ordonanței de urgență.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b) constau, în principal, în:

a) modernizarea ferestrelor/ușilor exterioare cu asigurarea schimburilor minime de aer, după caz;

b) montarea de repartitoare de costuri și de robinete termostatate pe corpurile de încălzire din apartamente;

c) alte măsuri speciale, în condițiile ordonanței de urgență.

(4) Aplicarea măsurilor de reabilitare termică se completează cu repararea/refacerea zonelor de intervenție afectate de lucrările de reabilitare termică, după caz.

Art. 4. — (1) Derularea programului de acțiuni privind reabilitarea termică a clădirilor cuprinde următoarele etape de intervenție:

a) auditul energetic al clădirilor;

b) proiectare etapa I — elaborarea studiului de fezabilitate pe baza măsurilor specificate în auditul energetic;

c) proiectare etapa a II-a — elaborarea proiectului tehnic și a detaliilor de execuție;

d) obținerea autorizației de construire;

e) executarea și recepția lucrărilor de reabilitare termică.

(2) Odată cu studiul de fezabilitate se va efectua și expertiza tehnică a structurii de rezistență a clădirii prin metoda de evaluare calitativă, în conformitate cu reglementările tehnice în vigoare; prin expertiza tehnică se stabilește dacă sunt necesare lucrări de intervenție-consolidare, a căror realizare condiționează începerea execuției lucrărilor de reabilitare termică. Expertiza tehnică

a structurii de rezistență se efectuează de către experți tehnici atestați în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, pentru cerința A1-rezistență și stabilitate și se finanțează din fondurile alocate programului anual de reabilitare termică, în condițiile ordonanței de urgență.

(3) În situația în care este prevăzută și măsura mansardării clădirii, înainte de elaborarea studiului de fezabilitate pentru reabilitarea termică se va efectua, în mod obligatoriu, expertizarea tehnică pentru evaluarea performanței structurii de rezistență a clădirii, cu respectarea Legii nr. 10/1995, cu modificările ulterioare.

(4) În situația realizării mansardelor, costul realizării expertizării tehnice a structurii de rezistență a clădirii se include în costul realizării mansardelor.

(5) În situația în care raportul de evaluare calitativă/expertizare tehnică stabilește necesitatea efectuării unor lucrări de intervenție la structura de rezistență a clădirii, prioritare față de lucrările de reabilitare termică, acestea din urmă se vor executa ulterior sau concomitent cu lucrările de intervenție asupra structurii de rezistență, potrivit soluției stabilite de proiectant.

(6) Circuitul informațional-decisional al etapelor de intervenție, prevăzute la alin. (1), este cuprins în anexa nr. 1.

Art. 5. — (1) Auditul energetic pentru clădiri se inițiază de către coordonatorii locali, la solicitarea asociațiilor de proprietari, și se efectuează de către auditori energetici pentru clădiri, denumiți în continuare *auditori*, atestați conform legislației în vigoare, cu respectarea reglementărilor tehnice în domeniu, și constă în:

a) identificarea prin analiza termoenergetică a principalelor caracteristici ale clădirilor, ale instalațiilor de încălzire și de alimentare cu apă caldă de consum;

b) stabilirea măsurilor de reabilitare termică necesare în vederea creșterii performanței energetice a clădirii, cuantificate în certificatul de performanță energetică, cu estimarea costurilor, economia de energie scontată, precum și durata de recuperare a investiției.

(2) Auditul energetic se efectuează pe baza documentației existente în cartea construcției, iar în lipsa acesteia, pe baza releveului clădirii și al instalațiilor aferente, inclusiv a materialelor din care sunt executate elementele de construcție.

Art. 6. — Auditorii își pot desfășura activitatea în calitate de angajat al persoanelor juridice autorizate sau în calitate de persoană fizică autorizată să desfășoare activități în mod independent.

Art. 7. — (1) Elaborarea studiului de fezabilitate, ca primă etapă a proiectării lucrărilor de reabilitare termică, se inițiază de către coordonatorii locali și se efectuează de către persoane fizice sau juridice autorizate, cu respectarea legislației și a reglementărilor tehnice specifice, în vigoare.

(2) În devizul general al investiției, costurile totale se defalcă pentru fiecare măsură de reabilitare termică propusă.

(3) Indicatorii tehnico-economici și eșalonarea lucrărilor se aprobă prin hotărâre a consiliului local, conform actelor normative în vigoare, cu acordul prealabil al adunării generale a asociației de proprietari.

(4) Etapa a II-a de proiectare a lucrărilor de reabilitare termică a clădirilor se realizează de către persoane fizice sau juridice autorizate, în baza studiului de fezabilitate aprobat, cu respectarea Legii nr. 10/1995, cu modificările ulterioare, și a reglementărilor tehnice în vigoare. Proiectele conțin elementele necesare în vederea obținerii autorizației de construire și organizării procedurilor de achiziții publice de lucrări.

(5) Verificarea proiectelor se realizează de către verificatori tehnici atestați, conform prevederilor Legii nr. 10/1995, cu modificările ulterioare, pentru cerințele de calitate stabilite de proiectant.

Art. 8. — Executarea lucrărilor de reabilitare termică se realizează de către persoane juridice autorizate care au responsabili tehnici cu execuția atestați, cu respectarea obligațiilor ce decurg din Legea nr. 10/1995, cu modificările ulterioare, și din reglementările tehnice specifice, în vigoare.

Art. 9. — Urmărirea și verificarea executării lucrărilor de reabilitare termică se fac prin diriginți de șantier autorizați conform legislației în vigoare, care își pot desfășura activitatea în calitate de angajat al persoanelor juridice autorizate sau în calitate de persoană fizică autorizată să desfășoare activități în mod independent, în baza programului pentru controlul calității stabilit de proiectant.

Art. 10. — Asociațiile de proprietari, proiectanții și executorii lucrărilor de reabilitare termică, precum și coordonatorii locali sunt obligați să ia toate măsurile tehnico-organizatorice și financiare care le revin, potrivit legii, pentru ca odată începută executarea lucrărilor de reabilitare termică, acestea să continue conform graficului de execuție stabilit, cu încadrarea în indicatorii tehnico-economici aprobați la faza studiu de fezabilitate și în durata de execuție stabilită prin autorizația de construire.

CAPITOLUL II

Fundamentarea și derularea programelor anuale

Art. 11. — Asociațiile de proprietari transmit coordonatorilor locali solicitarea de includere în program conform anexei nr. 2a), însoțită de:

- a) fișa de identificare a clădirii, conform anexei nr. 2b);
- b) hotărârea adoptată în adunarea generală, cu acordul majorității proprietarilor, privind reabilitarea termică a clădirii în condițiile de finanțare prevăzute de ordonanța de urgență și dovada constituirii fondului de reparații al asociației de proprietari.

Art. 12. — Criteriile de selecție a clădirilor propuse a fi incluse în programele anuale sunt:

- a) sistemul constructiv al anvelopei clădirii, prioritate având clădirile realizate din prefabricate din beton armat;
- b) numărul de apartamente, prioritate având clădirile cu un număr mai mare de apartamente;
- c) existența unor factori cu efecte agravante asupra igienei și sănătății oamenilor, precum: igrasie, mucegai etc.;
- d) vechimea clădirii, prioritate având clădirile cu o vechime mai mare;
- e) starea tehnică a clădirilor din punctul de vedere al cerinței de rezistență și stabilitate, având prioritate cele care nu necesită lucrări de consolidare; pentru clădirile care necesită lucrări de consolidare, se aplică prevederile art. 4 alin. (5) din prezentele norme metodologice;
- f) zona climatică, ordinea de prioritate a amplasamentelor fiind în: zona IV, zona III, zona II, zona I, zone climatice stabilite prin reglementările tehnice în vigoare;

g) indicele de necesar de căldură pentru încălzire — pierderile termice —, calculat de către auditor, având prioritate clădirile cu valori mai mari ale acestuia.

Art. 13. — (1) În vederea fundamentării programului pentru anul următor, pe perioada anului în curs se derulează următoarele acțiuni:

a) coordonatorii locali, pe baza solicitărilor formulate, prioritizează lista în funcție de criteriile de selecție prevăzute la art. 12, centralizează datele conform anexei nr. 3a) și până la data de 1 mai a anului în curs o transmit consiliilor județene, respectiv Consiliului General al Municipiului București;

b) consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București, centralizează datele cu respectarea priorităților stabilite de coordonatorii locali și, până la data de 15 mai a anului în curs, transmit centralizatoarele conform anexei nr. 3b), însoțite de listele de priorități, la Unitatea de management al proiectului din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;

c) Unitatea de management al proiectului centralizează datele în baza cărora fundamentează programul, iar Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului include în proiectul bugetului de stat sumele necesare din alocații de la bugetul de stat, pentru finanțarea cheltuielilor în condițiile ordonanței de urgență.

(2) În limita resurselor bugetare alocate în acest scop Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, prin legea bugetului de stat, Unitatea de management al proiectului definitivează proiectul de program, care se aprobă prin ordin al ministrului, potrivit ordonanței de urgență.

Art. 14. — Clădirile nenominalizate în programul anual rămân în baza de date a coordonatorilor locali pentru fundamentarea programului pe anul următor.

Art. 15. — În baza programului aprobat, se derulează următoarele acțiuni:

a) Unitatea de management al proiectului repartizează și comunică alocațiile bugetare pe județe, respectiv pentru municipiul București;

b) consiliile județene, respectiv Consiliul General al Municipiului București, repartizează și comunică alocațiile bugetare pe localități, respectiv pentru sectoarele municipiului București;

c) coordonatorii locali notifică asociațiile de proprietari din clădirile nominalizate în program și încheie cu acestea convenții, conform anexei nr. 4, pentru derularea etapelor prevăzute la art. 4 alin. (1). Încheierea convenției este condiție obligatorie pentru menținerea clădirii în program, în condițiile ordonanței de urgență.

Art. 16. — După aprobarea indicatorilor tehnico-economici din studiile de fezabilitate, coordonatorii locali comunică asociațiilor de proprietari valoarea aprobată și cota-parte ce revine acestuia pentru finanțarea executării lucrărilor.

Art. 17. — Coordonatorii locali comunică lunar Unității de management al proiectului și spre știință consiliilor județene, respectiv Consiliului General al Municipiului București, conform anexei nr. 3c), indicele de necesar de căldură pentru încălzire calculat de auditor, valorile de investiție fundamentate și aprobate în studiile de fezabilitate, precum și duratele de execuție aprobate pentru clădirile la care urmează a se elabora proiectul și a se executa lucrările de reabilitare termică.

Art. 18. — Continuarea proiectării și executării lucrărilor de reabilitare termică se face în condițiile existenței, la coordonatorii locali, a următoarelor documente:

a) hotărârea adunării generale a proprietarilor privind aprobarea măsurilor de reabilitare termică a clădirii și însușirea indicatorilor tehnico-economici fundamentați prin studiul de fezabilitate;

b) extrasul de cont din care să reiasă fondul de reparații disponibil finanțării cheltuielilor pentru reabilitarea

termică a clădirii care, potrivit legii, revine în sarcina asociației de proprietari.

CAPITOLUL III

Acțiunile coordonatorilor locali și ale proprietarilor/asociațiilor de proprietari

Art. 19. — (1) Consiliile locale care beneficiază de sume alocate din transferuri de la bugetul de stat pentru finanțarea programelor anuale sunt obligate să pună la dispoziție Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului toate documentele justificative solicitate, răspunzând pentru necesitatea și oportunitatea sumelor solicitate, precum și pentru realitatea, exactitatea și legalitatea sumelor cheltuite în scopul pentru care au fost alocate.

(2) Pentru finanțarea programului anual, coordonatorii locali vor deschide un cont separat cu această destinație, în care vor fi virate sumele aferente alocate din transferuri de la bugetul de stat și, după caz, sumele aferente cotei-părți de participare ce revine asociației de proprietari, care se derulează prin contul 50.06.01 „Sume de mandat ale unităților administrativ-teritoriale, reprezentând cote-părți de participare depuse de asociațiile de proprietari, conform ordonanței de urgență, deschis pe numele unităților administrativ-teritoriale la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului”.

Art. 20. — (1) Autoritățile administrației publice locale, prin coordonatorii locali, încheie convenții, conform convenției-cadru prevăzute în anexa nr. 4, cu asociațiile de proprietari din clădirile nominalizate în programele anuale, în vederea derulării și finanțării, în condițiile ordonanței de urgență, a etapelor pentru reabilitarea termică.

(2) Autoritatea contractantă răspunde, după caz, pentru adaptarea conținutului-cadru al convenției, prevăzut în anexa nr. 4, la cerințele impuse prin actele normative în vigoare.

(3) La convenție se anexează, la solicitarea coordonatorilor locali, documentele prevăzute la art. 11, iar după aprobarea indicatorilor tehnico-economici fundamentați în studiul de fezabilitate, documentele prevăzute la art. 18.

(4) Convenția încheiată va conține precizarea explicită a modului de decontare din fondul de reparații al asociației de proprietari a cheltuielilor aferente execuției lucrărilor de reabilitare termică, respectiv:

- a) virarea în contul coordonatorului local a întregii sume aferente cotei-părți de 33% din valoarea execuției lucrărilor;
- b) virarea lunară în contul coordonatorului local a sumei aferente cotei-părți de 33% din situația lunară de plăți;
- c) decontarea lunară direct la antreprenor a sumei aferente cotei-părți de 33% din situația lunară de plăți.

Art. 21. — Coordonatorii locali, în baza convențiilor încheiate, vor acționa pentru:

a) fundamentarea sumelor necesare finanțării cheltuielilor privind toate etapele de reabilitare termică, în condițiile prevăzute de ordonanța de urgență;

b) încheierea, în condițiile legii, a contractelor dintre persoanele fizice/juridice, în calitate de prestator de servicii și/sau lucrări atestat/autorizat, pe de o parte, și consiliile locale în calitate de investitor și beneficiar în condițiile legii, pe de altă parte, pentru etapele de reabilitare termică;

c) aprobarea, prin hotărâre a consiliului local, a indicatorilor tehnico-economici fundamentați prin studiul de fezabilitate și însușiți în adunarea generală a proprietarilor;

d) defalcarea pe surse de finanțare a cheltuielilor aferente execuției lucrărilor;

e) emiterea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică;

f) verificarea documentelor de plată, acordarea vizei de control financiar preventiv și decontarea din alocații de la bugetul de stat, din bugetul local și, după caz, din fondul de reparații al asociației de proprietari, a sumelor alocate pentru finanțarea cheltuielilor efectuate privind auditul energetic, studiul de fezabilitate, proiectarea și executarea lucrărilor de reabilitare termică, în condițiile ordonanței de urgență;

g) urmărirea și verificarea execuției lucrărilor de reabilitare termică, organizarea recepției la terminarea lucrărilor, precum și a recepției finale.

Art. 22. — Asociațiile de proprietari, în baza convențiilor încheiate, vor acționa pentru:

a) facilitarea accesului în clădire, în apartamente a persoanelor fizice/juridice atestate/autorizate pentru efectuarea auditului energetic, proiectării și executării lucrărilor de reabilitare termică;

b) aprobarea măsurilor de reabilitare termică și însușirea indicatorilor tehnico-economici fundamentați în studiul de fezabilitate;

c) asigurarea sursei de finanțare, în cuantum de 33% din cheltuielile aferente executării lucrărilor de reabilitare termică, din fondul de reparații, pe perioada de execuție a lucrărilor;

d) asigurarea, după aprobarea indicatorilor tehnico-economici fundamentați în studiul de fezabilitate și până la inițierea procedurii de achiziție publică a execuției lucrărilor de reabilitare termică, în contul aferent fondului de reparații, a unui cuantum minimum de 15% din cota-parte ce revine asociației de proprietari pentru executarea lucrărilor de reabilitare termică. Contul va fi alimentat din contribuțiile proprietarilor din condominiu sau din alte surse legal constituite, conform prevederilor ordonanței de urgență;

e) aprobarea în adunarea generală a asociației de proprietari a documentelor de plată și, după caz, decontarea lucrărilor executate din fondurile asigurate;

f) participarea la recepție la terminarea lucrărilor, precum și la recepția finală.

CAPITOLUL IV

Modalitatea de finanțare, contractare și decontare a serviciilor/lucrărilor din alocații de la bugetul de stat

Art. 23. — Finanțarea cheltuielilor privind auditul energetic, proiectarea, precum și cota de 34% din cheltuielile aferente executării lucrărilor de reabilitare termică a clădirilor nominalizate în programele anuale aprobate prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului se asigură, potrivit ordonanței de urgență, din alocații de la bugetul de stat, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

Art. 24. — Pentru decontarea din alocații de la bugetul de stat a serviciilor contractate persoanele fizice/juridice atestate/autorizate vor depune la coordonatorul local următoarele documente:

a) auditorii, la termenele prevăzute în contracte, auditul energetic în 3 exemplare, dintre care un exemplar se va înainta asociației de proprietari, un exemplar se va pune la dispoziție proiectantului și un exemplar se va arhiva de către coordonatorul local;

b) proiectanții, persoane juridice, la termenele prevăzute în contracte, vor depune studiul de fezabilitate, proiectul tehnic și detaliile de execuție, în 5 exemplare, dintre care

3 exemplare se vor pune la dispoziție executantului, un exemplar se va înainta asociației de proprietari și un exemplar se va arhiva de către coordonatorul local. Proiectul tehnic va fi verificat de verificatori de proiecte atestați conform legislației în vigoare;

c) executanții, persoane juridice autorizate, pe baza situației lucrărilor executate și verificate conform legislației specifice în vigoare, întocmesc situațiile de plată lunare, respectiv situația de plată la terminarea lucrărilor de reabilitare termică. Situațiile de plată pentru lucrările executate sunt verificate și avizate de:

- (i) diriginții de șantier autorizați;
- (ii) reprezentantul desemnat de asociația de proprietari care finanțează din sursele proprii, conform prevederilor ordonanței de urgență, executarea lucrărilor de reabilitare termică.

Art. 25. — (1) Coordonatorii locali verifică situațiile de plată, întocmesc decontul justificativ, conform anexei nr. 5, și acordă viza de control financiar preventiv.

(2) Până la data de 3 a fiecărei luni pentru luna precedentă, coordonatorii locali înregistrează la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului deconturile justificative în două exemplare.

Art. 26. — Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin Unitatea de management al proiectului și direcțiile de specialitate:

a) examinează deconturile justificative;

b) întocmește nota de fundamentare privind deschiderea de credite bugetare pentru finanțarea cheltuielilor din alocații de la bugetul de stat, conform anexei nr. 6.

Art. 27. — (1) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în limita fondurilor alocate prin Legea bugetului de stat, virează sumele aprobate în bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, la poziția venituri, la „Subvenții pentru reabilitarea termică a clădirilor de locuit”.

(2) Coordonatorii locali, la primirea sumelor în cont, în termen de 3 zile lucrătoare, efectuează plățile în conturile auditorilor, proiectanților sau executanților, după caz, nominalizați în deconturile justificative.

Art. 28. — Auditul energetic, elaborarea studiului de fezabilitate, a proiectului tehnic și a detaliilor de execuție,

precum și executarea lucrărilor de reabilitare termică se contractează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind achizițiile publice.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 29. — (1) În vederea fundamentării soluțiilor tehnico-economice privind reabilitarea termică a clădirilor, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului finanțează studii, audituri și realizarea de prototipuri în cadrul unor programe-pilot.

(2) Finanțarea cheltuielilor privind serviciile și lucrările prevăzute la alin. (1) se va face din fondul constituit din venituri proprii la Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului pentru activitatea de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, în baza art. 40 din Legea nr. 10/1995, cu modificările ulterioare, și a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 203/2003 pentru aprobarea Regulamentului privind tipurile de reglementări tehnice și de cheltuieli aferente activității de reglementare în construcții, urbanism, amenajarea teritoriului și habitat, precum și a Normelor metodologice privind criteriile și modul de alocare a sumelor necesare unor lucrări de intervenție în primă urgență la construcții vulnerabile și care prezintă pericol public, precum și din alte surse legal constituite.

Art. 30. — Pentru situația prevăzută la art. 4 alin. (3), executarea convenției se suspendă până la asigurarea condițiilor de execuție a lucrărilor de reabilitare termică.

Art. 31. — Pentru aplicarea unor prevederi ale prezentelor norme metodologice, în conformitate cu prevederile ordonanței de urgență și cu alte reglementări în vigoare, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului împreună cu Ministerul Administrației și Internelor pot emite instrucțiuni care se aprobă prin ordin comun al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului și al ministrului administrației și internelor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 32. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

DERULAREA programului anual pentru reabilitarea termică a clădirilor

Solicitarea asociației de proprietari privind reabilitarea termică a clădirii, adresată coordonatorului local, în baza hotărârii luate în adunarea generală a proprietarilor

Fundamentarea și aprobarea programului anual de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului

Semnarea Convenției între coordonatorul local și asociația de proprietari pentru derularea etapelor programului

Efectuarea auditului energetic de către auditori energetici pentru clădiri

↓

Stabilirea măsurilor de reabilitare termică de către coordonatorul local și asociația de proprietari

↓

Emiterea certificatului de urbanism de către autoritatea publică locală

↓

Proiectare Etapa I
Elaborarea studiului de fezabilitate

↓

Aprobarea indicatorilor tehnico-economici
de către coordonatorii locali și asociațiile de proprietari

↓

Proiectare Etapa a II-a
Proiect tehnic și detalii de execuție

↓

Emiterea autorizației de construire pentru lucrările de reabilitare termică

↓

Executarea lucrărilor de reabilitare termică

↓

Recepția la terminarea lucrărilor și recepția finală

ANEXA Nr. 2a)
la normele metodologice

ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI

Localitatea

Județul (sectorul)

Str.

nr., bl.

Cod poștal

Cod de înregistrare fiscală

Nr. din

Către
Consiliul Local al
.....

Asociația de proprietari din localitatea, județul (sectorul)....., cod poștal....., str. nr., bl., sectorul, cod de înregistrare fiscală, prin prezenta cerere solicită includerea pe lista de prioritate a programului anual de reabilitare termică a clădirii de la adresa sus-menționată.

În susținerea cererii se anexează:

— fișa de identificare a clădirii [(anexa nr. 2b)];

— hotărârea adoptată în adunarea generală a asociației de proprietari, din care reiese acordul majorității proprietarilor de includere în programul anual de reabilitare termică și constituirea fondului de reparații.

Am luat cunoștință despre prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale normelor metodologice de aplicare a acesteia.

Data întocmirii

Președinte,

.....

ANEXA Nr. 2b)
la normele metodologice

ASOCIAȚIA DE PROPRIETARI
Localitatea
Județul (sectorul)
Str.
nr., bloc
Cod poștal
Cod de înregistrare fiscală:
Nr. din

FIȘA DE IDENTIFICARE A CLĂDIRII

- a) anul recepției clădirii
b) soluția constructivă privind închiderile perimetrale (materiale):
— tâmplărie exterioară (din lemn, metalică etc.)
— pereți exteriori (panouri prefabricate, beton armat, grinzi, stâlpi și zidărie)
— acoperiș (terasă, șarpantă)
c) zona climatică
d) regimul de înălțime al clădirii (S+P+N niveluri)
e) numărul de apartamente
f) suprafața desfășurată
g) modul de furnizare a agentului termic (sisteme centralizate ale unităților administrativ-teritoriale, centrală termică de imobil, centrală termică de scară etc.)
h) modul de înregistrare (contorizat/paușal) și consumul de energie termică în ultimul an calendaristic pentru încălzire și prepararea apei calde menajere
i) existența unor factori cu efecte agravante asupra igienei și sănătății oamenilor (igrasie, mucegai etc.):
j) existența expertizei tehnice a structurii de rezistență a clădirii (dacă există, se va anexa o copie a raportului de expertiză tehnică).
Răspundem pentru realitatea și exactitatea datelor înscrise.

Data întocmirii
Președinte,

Administrator,

CONSILIUL LOCAL AL
Nr. din

ANEXA Nr. 3a)
la normele metodologice

LISTA DE PRIORITĂȚI pe etape de intervenție pentru finanțarea cheltuielilor privind reabilitarea termică a clădirilor Estimarea cheltuielilor și alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul

Nr. crt.	Adresa imobilului ¹⁾	Anul construirii	Regimul de înălțime (S+P+N)	Sistemul constructiv ²⁾	Numărul de apartamente	Prioritatea (1,2)	Aria construită desfășurată — m ² —	Total cheltuieli estimate (inclusiv TVA), din care:					Total fonduri alocate de la bugetul de stat ³⁾ — lei —	
								Alocații de la bugetul de stat ³⁾ pentru:		Cheltuieli de execuție				
								Audit energetic — lei —	Proiectare — lei —	Fond de reparații al asociației de proprietari — lei —	Buget local — lei —	Alocații de la bugetul de stat ³⁾ — lei —		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13=8+9+12	
1.														
2.														
3.														
...														
n														
TOTAL GENERAL:														

Răspundem pentru legalitatea, necesitatea, oportunitatea, realitatea și exactitatea datelor înscrise în prezentul tabel.
Primar,

Direcția tehnică-investiții
Director,

Direcția economică buget-finanțe
Director,

¹⁾ Clădirile care se încadrează în prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, listate în ordinea de prioritate stabilită pe baza criteriilor de selecție a clădirilor.

²⁾ Pe baza datelor înscrise în fișa de identificare a clădirii și a constatărilor efectuate în teren.

³⁾ Finanțarea se asigură conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002.

NOTĂ:

Se vor completa, în mod obligatoriu, toate rubricile din prezentul tabel.

Lista de priorități stabilită de coordonatorii locali se transmite, atât pe suport hârtie, cât și în format electronic, la consiliile județene, respectiv la Consiliul General al Municipiului București.

CONSILIUL JUDEȚEAN/
CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI
Nr. din

CENTRALIZATORUL
listelor de priorități pe etape de intervenție pentru finanțarea cheltuielilor privind reabilitarea termică a clădirilor
Estimarea cheltuielilor și alocațiilor de la bugetul de stat
pentru anul

Nr. crt.	Consiliul local	Numărul de clădiri	Prioritatea (1,2n)	Numărul de apartamente	Aria construită desfășurată – m ² –	Total cheltuieli (inclusiv TVA), din care:					Total fonduri alocate de la bugetul de stat ¹⁾ – lei –	
						Alocații de la bugetul de stat ¹⁾ pentru:		Cheltuieli de execuție				
						Audit energetic – lei –	Proiectare – lei –	Fond de reparații – lei –	Buget local – lei –	Alocații de la bugetul de stat ¹⁾ – lei –		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11=6+7+10	
1.												
2.												
3.												
.												
.												
.												
n.												
TOTAL:												

Răspundem pentru legalitatea, necesitatea, oportunitatea, realitatea și exactitatea datelor înscrise în prezentul tabel.

Președinte/Primar general,
.....

Direcția tehnică
Director,
.....

Direcția economică buget-finanțe
Director,
.....

¹⁾ Finanțarea se asigură conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.

NOTĂ:

Se vor completa, în mod obligatoriu, toate rubricile din prezentul tabel, pe baza datelor înscrise în listele de priorități.

Centralizatorul listelor de priorități se transmite însoțit de listele de priorități stabilite de coordonatorii locali, atât pe suport hârtie, cât și în format electronic, la Unitatea de management al proiectului.

CONSILIUL LOCAL AL

Nr. din

LISTA CLĂDIRILOR
pentru finanțarea cheltuielilor privind proiectarea și executarea lucrărilor de reabilitare termică a clădirilor
și valorile aprobate din alocații de la bugetul de stat
(conform studiilor de fezabilitate aprobate)
pentru anul

Nr. crt.	Adresa imobilului ¹⁾	Alocații de la bugetul de stat ³⁾ pentru proiectare (inclusiv TVA)	Valoarea investiției ²⁾		Eșalonarea lucrărilor (inclusiv TVA)				Total alocații de la bugetul de stat ³⁾	
			Total	Din care C+M:	Total		Din care C+M:		Anul 1	Anul 2
					Anul 1	Anul 2	Anul 1	Anul 2		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9=2+5	10=2+6
1.										
2.										
.										
.										
.										
n										
TOTAL :										

Răspundem pentru legalitatea, necesitatea, oportunitatea, realitatea și exactitatea datelor înscrise în prezentul tabel.

Primar,

.....

Direcția tehnică-investiții

Director,

.....

Direcția economică buget-finanțe

Director,

.....

¹⁾ Clădirile care încheie convenții privind proiectarea și executarea lucrărilor de reabilitare termică în condițiile de finanțare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.

²⁾ Conform indicatorilor tehnico-economici aprobați din studiul de fezabilitate.

³⁾ Finanțarea se asigură conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002.

NOTĂ:

Se vor completa, în mod obligatoriu, toate rubricile din prezentul tabel.

Lista clădirilor stabilită de coordonatorii locali se transmite atât pe suport hârtie, cât și în format electronic.

Autoritatea publică locală

Nr. și data înregistrării

CONVENȚIE

— conținut-cadru —

În scopul contractării serviciilor de audit energetic, studiu de fezabilitate, proiectare, execuție a lucrărilor de reabilitare termică și dirigenție de șantier se constituie asociația dintre:

— autoritatea contractantă, reprezentată prin, primarul municipiului/orașului/comunei, respectiv primarul sectorului al municipiului București, în calitate de coordonator al programului de reabilitare termică, potrivit ordonanței de urgență*);

— asociația de proprietari, legal constituită ca persoană juridică, reprezentată prin, președintele asociației.

1. Prin convenția civilă de constituire a asociației contractante se stabilesc, în condițiile și cu respectarea prevederilor ordonanței de urgență*) și ale celorlalte acte normative în domeniu, următoarele:

a) proprietarii și cotele-părți indivize din proprietatea comună care revine fiecărei proprietăți individuale, conform actelor de proprietate intabulate în cartea funciară;

b) sursele de finanțare asigurate în condițiile ordonanței de urgență*);

c) obligațiile în sarcina fiecărei părți, conform ordonanței de urgență*) și celorlalte acte normative în vigoare, privind:

- (i) atribuirea prin procedură de achiziție publică a contractelor de servicii/lucrări pentru reabilitarea termică;
- (ii) derularea contractelor, recepția, repartizarea cheltuielilor efectuate (pe surse de finanțare), decontarea cheltuielilor efectuate.

2. Autoritatea contractantă reprezintă asociația de proprietari, în calitate de achizitor unic, în raporturile cu persoanele fizice/juridice care prestează serviciile/lucrările de reabilitare termică.

3. Fiecare parte semnatară a convenției răspunde, în condițiile legii, pentru îndeplinirea obligațiilor, conform actelor normative în vigoare și convenției încheiate.

4. Pe parcursul derulării programului, la prezenta convenție se anexează:

a) fișa de identificare a clădirii;

b) hotărârea luată în adunarea generală a asociației de proprietari pentru includerea în programul anual;

c) certificatul de urbanism;

d) hotărârea consiliului local de aprobare a indicatorilor tehnico-economici;

e) hotărârea luată în adunarea generală a asociației de proprietari pentru contractarea, în condițiile ordonanței de urgență*), a executării lucrărilor de reabilitare termică;

f) documente din care să reiasă asigurarea surselor de finanțare, conform prevederilor ordonanței de urgență*);

g) autorizația de construire pentru executarea lucrărilor de reabilitare termică.

5. Modul de decontare din fondul de reparații al asociației de proprietari a cheltuielilor aferente execuției lucrărilor de reabilitare termică se face prin**):

a) virarea către coordonatorul local a întregii sume aferente cotei-părți de 33% din valoarea execuției lucrărilor;

b) virarea lunară către coordonatorul local a sumei aferente cotei-părți de 33% din situația lunară de plăți;

c) decontarea lunară direct la antreprenor a sumei aferente cotei-părți de 33% din situația lunară de plăți.

6. Convenția își încetează valabilitatea odată cu recepția serviciilor/lucrărilor de reabilitare termică, după caz.

7. Prezenta convenție a fost încheiată astăzi,, în exemplare, câte un exemplar cu valoare de original pentru fiecare parte semnatară.

Autoritatea contractantă
Primar,

Asociația de proprietari
Președinte,

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare.

***) Se va stabili de comun acord una dintre modalitățile prezentate la lit. a), b) și c).

CONSILIUL LOCAL AL
Nr. din

Aprobat
Primar,
.....

DECONT JUSTIFICATIV
pentru luna anul

pentru finanțarea cheltuielilor din alocații de la bugetul de stat în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru reabilitarea termică a clădirilor nominalizate în programe anuale

Nr. crt.	Adresa imobilului	Tipul acțiunii ¹⁾ : AE P Ex	Date din contractele încheiate, aferente acțiunilor în derulare			Valoarea totală a serviciilor/lucrărilor realizate		Sumele solicitate din alocații de la bugetul de stat ²⁾	
			Nr. și data contractului	Valoarea contractului (inclusiv TVA)	Denumirea persoanei fizice/juridice atestate/autorizate	În luna pentru care s-a întocmit decontul justificat — lei —	Cumulat de la începutul lucrării — lei —	În luna pentru care s-a întocmit decontul justificat — lei —	Cumulat de la începutul lucrării — lei —
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.									
2.									
3.									
.									
.									
.									
n									
TOTAL pe acțiuni							AE		
							P		
							Ex		
TOTAL GENERAL:									

Răspundem pentru legalitatea, realitatea, necesitatea și exactitatea datelor înscrise.

Direcția tehnică-investiții
 Director,

Direcția economică buget-finanțe
 Director,

Vizat
Control financiar preventiv

¹⁾ AE — audit energetic; P — proiectarea lucrărilor de reabilitare termică (etapa I — studiu de fezabilitate; etapa a II-a — proiect tehnic și detalii de execuție); Ex — executarea lucrărilor pentru reabilitarea termică, finanțate din alocații de la bugetul de stat în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002.

²⁾ Conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

Aprobat
Ministru

.....

Propun aprobareaMinistrul delegat pentru lucrări publice
și amenajarea teritoriului

.....

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

pentru luna anul

privind deschiderea de credite bugetare pentru finanțarea cheltuielilor de la bugetul de stat,
conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2002 privind instituirea măsurilor speciale
pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate, aprobată cu modificări și completări
prin Legea nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, nominalizate în programe anuale

Nr. crt.	Consiliul local		Tipul acțiunii:	Sumele din alocații de la bugetul de stat	
	Denumire	Nr. și data deontului justificativ înregistrat la MTCT		Solicitate de consiliul local — lei —	Aprobate — lei —
0	1	2	3	4	5
1.			AE		
:			P		
:			Ex		
n			AE		
			P		
			Ex		
		TOTAL pe acțiuni:	AE		
			P		
			Ex		

Secretar de stat,

.....

Direcția generală achiziții
în lucrări publice și infrastructură rurală
Director general,

.....

Direcția generală economică și buget
Director general,

.....

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A SISTEMULUI DE PENSII PRIVATE

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Normei nr. 15/2006 pentru modificarea Normei nr. 1/2006 privind autorizarea de constituire a societății de pensii

În baza prevederilor art. 3, 16 și 21, ale art. 23 lit. a) și f) și ale art. 24 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005,

conform Hotărârii Parlamentului României nr. 24/2006 privind numirea președintelui, a vicepreședintelui și a celorlalți membri ai Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private,

având în vedere prevederile art. 3—9 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative,

în baza hotărârii luate în ședința Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private din data de 21 noiembrie 2006,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Norma nr. 15/2006 pentru modificarea Normei nr. 1/2006 privind autorizarea de constituire a societății de pensii, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul Comisiei de

Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (www.csspp.ro).

Art. 3. — Departamentul autorizare-reglementare împreună cu Secretariatul tehnic și cu directorul general vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private,
Mircea Oancea

București, 21 noiembrie 2006.
Nr. 34.

ANEXĂ

N O R M A Nr. 15/2006

pentru modificarea Normei nr. 1/2006 privind autorizarea de constituire a societății de pensii

Având în vedere prevederile art. 3—9 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, pentru a deveni administrator al unui fond de pensii facultative o entitate trebuie să obțină: autorizația de constituire ca societate de pensii, după caz, autorizația de administrare a unui fond de pensii facultative, autorizația prospectului schemei de pensii, precum și autorizația fondului de pensii facultative,

în temeiul dispozițiilor art. 16 și 21, ale art. 23 lit. a) și f) și ale art. 24 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005,

Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, denumită în continuare *Comisia*, emite prezenta normă.

Art. 1. — Norma nr. 1/2006 privind autorizarea de constituire a societății de pensii, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 13/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 8 septembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, litera f) va avea următorul cuprins:

„f) participațiile mai mici de 1% să nu reprezinte, cumulată, mai mult de 33% din capitalul social al solicitantului;”.

2. La articolul 16, litera e) a alineatului (1) se abrogă.

3. La articolul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru fiecare dintre acționarii, persoane juridice, cu participații mai mici de 5% din capitalul social al administratorului fondului de pensii facultative, dar nu mai mult de 10% cumulată, se va prezenta numai documentația prevăzută la alin. (1) lit. a).”

4. La articolul 16, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acționarii, persoane fizice, care dețin mai puțin de 1% din capitalul social al administratorului fondului de pensii facultative, dar nu mai mult de 33% cumulată, sunt exceptați de la cerința prezentării documentelor prevăzute la alin. (2).”

5. Anexa nr. 6 la normă va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 6*)
la normăDeclarație nr. 1
pe proprie răspundere
privind afilierea

Declarația se întocmește potrivit acestui model. Nu sunt acceptate declarațiile semnate prin împuterniciți.

Subsemnatul¹⁾, cu domiciliul în, posesor al actului de identitate tip²⁾, seria nr., eliberat de la data de, valabil până la data de, CNP în calitate de³⁾ al societății de administrare a fondului de pensii facultative, declar prin prezenta că am/nu am calitatea de persoană afiliată, în raport cu o persoană fizică sau juridică, așa cum este definită la art. 2 alin. 2 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, denumită în continuare Lege.

Subsemnatul⁴⁾, reprezentant legal al SC⁵⁾, cu sediul social în....., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. (seria, numărul și data emiterii)..... și Codul unic de înregistrare....., declar că SC⁵⁾ în calitate de acționar al societății de administrare a fondului de pensii facultative, are/nu are calitatea de persoană afiliată în raport cu o persoană fizică sau juridică, așa cum este definită la art. 2 alin. 2 din Lege.

Relatii de afiliere⁶⁾:

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanei fizice / Denumirea societății cu care declarantul se află în relații de afiliere	Felul afilierii conform art. 2 alin.(2) din Lege	Statul al cărui cetățean este persoana fizică și statul de rezidență al acesteia / Statul de rezidență al societății în care sunt deținute acțiuni	Participare la capitalul social al societății /drepturile de vot (%)

Data

Semnătura

FALSE DECLARAȚII SAU OMISIUNI INTENȚIONATE ALE UNOR FAPTE
POT CONSTITUI ÎNCĂLCĂRI ALE LEGII PENALE

1) Se completează numai în cazul persoanelor fizice.

2) Se completează BI pentru buletin de identitate sau CI pentru carte de identitate sau PAS pentru pașaport în cazul persoanelor fizice străine.

3) Se completează funcția deținută: acționar, membru în Consiliul de Administrație, membru în Comitetul de Direcție.

4) Se completează numai în cazul acționarilor persoane juridice de către persoana fizică având calitatea de reprezentant legal al acționarului persoană juridică, în conformitate cu prevederile actului constitutiv al acesteia.

5) Se completează cu aceeași denumire.

6) Se completează, dacă este cazul, atât de persoanele fizice cât și de persoanele juridice."

*) Anexa nr. 6 la normă este reprodusă în facsimil.

6. Anexa nr. 7 la normă va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 7”
la normă

Declarație nr. 2
pe proprie răspundere
privind deținerile reprezentând cel puțin 5%
din capitalul social sau din drepturile de vot ale unei societăți

Declarația se întocmește potrivit acestui model. Nu sunt acceptate declarațiile semnate prin reprezentare.

Subsemnatul¹⁾, cu domiciliul în,
posesor al actului de identitate tip²⁾, seria nr., eliberat de,
la data de, valabil până la data de, CNP,
în calitate de³⁾ al societății de administrare a fondului de pensii facultative
....., declar prin prezenta că am/nu am dețineri care reprezintă cel puțin 5% din capitalul social
sau al drepturilor de vot:

Subsemnatul⁴⁾, reprezentant legal al SC⁵⁾....., cu sediul social
în....., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. (seria, numărul și data
emiterii)..... și Codul unic de înregistrare....., declar prin prezenta că
SC⁵⁾ că are/nu are dețineri care reprezintă cel puțin 5% din capitalul social sau al
drepturilor de vot:.

Dețineri individuale⁶⁾:

Nr. crt.	Denumirea societății /numele și prenumele persoanei fizice	Statul de rezidență al societății în care sunt deținute acțiuni	Participare la capitalul social al societății /drepturile de vot (%)

Data

Semnătura

**FALSE DECLARAȚII SAU OMISIUNI INTENȚIONATE ALE UNOR FAPTE
POT CONSTITUI ÎNCĂLCĂRI ALE LEGII PENALE**

¹⁾ Se completează numai în cazul persoanelor fizice.

²⁾ Se completează BI pentru buletin de identitate sau CI pentru carte de identitate sau PAS pentru pașaport în cazul persoanelor fizice străine.

³⁾ Se completează funcția deținută: acționar, membru în Consiliul de Administrație, membru în Comitetul de Direcție.

⁴⁾ Se completează numai în cazul persoanelor juridice de către persoana fizică care are calitatea de reprezentant legal al acționarului persoană juridică.

⁵⁾ Se completează cu aceeași denumire.

⁶⁾ Se completează, dacă este cazul, atât de persoanele fizice cât și de persoanele juridice.”

*) Anexa nr. 7 la normă este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 149205